

Europeiska unionens officiella tidning

C 207

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

20 juli 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 207/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 189, 29.6.2013	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 207/02	Mål C-145/13 P: Överklagande ingett den 22 mars 2013 av Ghezzo Giovanni & C. Snc di Ghezzo Maurizio & C. av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 22 januari 2013 i mål T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, tidigare Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl. mot kommissionen	2
2013/C 207/03	Mål C-165/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3 april 2013 — Stanislav Gross mot Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Mål C-172/13: Talan väckt den 5 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	3

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/05	Mål C-174/13 P: Överklagande ingett den 9 april 2013 av Axitea SpA, tidigare La Vigile San Marco SpA, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 22 januari 2013 i mål T-262/00, La Vigile San Marco SpA mot kommissionen	4
2013/C 207/06	Mål C-177/13 P: Överklagande ingett den 9 april 2013 av Marek Marszałkowski av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 4 februari 2013 i mål T-159/11, Marszałkowski mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	4
2013/C 207/07	Mål C-180/13 P: Överklagande ingett den 12 april 2013 av Vetrai 28 srl, tidigare Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, m.fl. av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 januari 2013 i mål T-272/00, Barbini m.fl. mot kommissionen	5
2013/C 207/08	Mål C-181/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Latina (Italien) den 12 april 2013 — Francesco Acanfora mot Equitalia Sud SpA e Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Mål C-184/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Mål C-185/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl.	6
2013/C 207/11	Mål C-186/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — Air Liquide Italia Spa m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Mål C-187/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl.	7
2013/C 207/13	Mål C-191/13 P: Överklagande ingett den 15 april 2013 av Confindustria Venezia, tidigare Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) m.fl. av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 januari 2013 i mål T-273/00, Unindustria m.fl. mot kommissionen	8
2013/C 207/14	Mål C-194/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 april 2013 — Esso Italiana srl mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Mål C-195/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 15 april 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Mål C-196/13: Talan väckt den 16 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	9
2013/C 207/17	Mål C-206/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 18 april 2013 — Cruciano Siragusa mot Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/18	Mål C-208/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 april 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	10
2013/C 207/19	Mål C-212/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 19 april 2013 — František Ryneš mot Úřad pro ochranu osobních údajů	11
2013/C 207/20	Mål C-213/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 april 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa mot Comune di Bari	11
2013/C 207/21	Mål C-221/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Trento (Italien) den 25 april 2013 — Teresa Mascellani mot Ministero della Giustizia	11
2013/C 207/22	Mål C-222/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Teleklagenævnet (Danmark) den 25 april 2013 — TDC A/S mot Erhvervsstyrelsen	12
2013/C 207/23	Mål C-224/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Cagliari (Italien) den 26 april 2013 — Straffrättsligt förfarande mot Sergio Alfonso Lorrai	13
2013/C 207/24	Mål C-225/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 29 april 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix mot Région wallonne	13
2013/C 207/25	Mål C-227/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Albergo Quattro Fontane Snc av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	13
2013/C 207/26	Mål C-228/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Hotel Gabrielli srl, tidigare Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	14
2013/C 207/27	Mål C-229/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av GE.AL.VE. Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	15
2013/C 207/28	Mål C-230/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Metropolitan SpA, tidigare Metropolitan srl, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	16
2013/C 207/29	Mål C-231/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Hotel Concordia srl, tidigare Hotel Concordia Snc, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	17
2013/C 207/30	Mål C-232/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av SPLIA av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	18

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/31	Mål C-233/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Principessa, i likvidation, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	19
2013/C 207/32	Mål C-234/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Albergo Saturnia Internazionale Spa av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	19
2013/C 207/33	Mål C-235/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Savoia e Jolanda Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	20
2013/C 207/34	Mål C-236/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Biasutti Hotels Srl, tidigare Hotels Biasutti Snc, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	21
2013/C 207/35	Mål C-237/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Ge.A.P. Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	22
2013/C 207/36	Mål C-238/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Rialto Inn Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	23
2013/C 207/37	Mål C-239/13 P: Överklagande ingett den 29 april 2013 av Bonvecchiati Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	24
2013/C 207/38	Mål C-242/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 29 april 2013 — Commerz Nederland NV mot Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Mål C-246/13 P: Överklagande ingett den 2 maj 2013 av Manutencoop Soc. coop., tidigare Manutencoop Soc. coop. arl och Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen	25
2013/C 207/40	Mål C-252/13: Talan väckt den 7 maj 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna	25
2013/C 207/41	Mål C-254/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 8 maj 2013 — Orgacom BVBA mot Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Mål C-256/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 10 maj 2013 — Provincie Antwerpen mot Belgacom NV van publiek recht	26

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/43	Mål C-257/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Frankrike) den 13 maj 2013 — Anouthani Mlalali mot CAF des Bouches-du-Rhône	27
2013/C 207/44	Mål C-261/13 P: Överklagande ingett den 8 maj 2013 av Peter Schönberger av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 7 mars 2013 i mål T-186/11, Peter Schönberger mot Europaparlamentet	27
2013/C 207/45	Mål C-263/13 P: Överklagande ingett den 14 maj 2013 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 26 februari 2013 i de förenade målen T-65/10, T-113/10 och T-138/10, Spanien mot kommissionen	28
2013/C 207/46	Mål C-264/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 15 maj 2013 — Provinsen Antwerpen mot Mobistar SA	28
2013/C 207/47	Mål C-265/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Spanien) den 15 maj 2013 — Emiliano Torralbo Marcos mot Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial	29
2013/C 207/48	Mål C-266/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 15 maj 2013 — L. Kik mot Staatssecretaris van Financiën	29
2013/C 207/49	Mål C-267/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 15 maj 2013 — Nutricia NV mot Staatssecretaris van Financiën	30
2013/C 207/50	Mål C-268/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 16 maj 2013 — Elena Petru mot Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate	30
2013/C 207/51	Mål C-270/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 17 maj 2013 — Consiglio di Stato	30
2013/C 207/52	Mål C-271/13 P: Överklagande ingett den 16 maj 2013 av Rousse Industry AD av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 mars 2013 i mål T-489/11, Rousse Industry AD mot Europeiska kommissionen	31
2013/C 207/53	Mål C-272/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italien) den 21 maj 2013 — Equoland Soc. coop. arl mot Agenzia delle Dogane	32
2013/C 207/54	Mål C-276/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spanien) den 21 maj 2013 — Pablo Acosta Padín mot Hijos de J. Barreras S.A.	32
2013/C 207/55	Mål C-279/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 22 maj 2013 — C More Entertainment AB/Linus Sandberg	33
2013/C 207/56	Mål C-291/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cypern) den 27 maj 2013 — Sotiris Papasavvas mot O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi och Giorgos Sertis	33
2013/C 207/57	Mål C-301/13 P: Överklagande ingett den 30 maj 2013 av El Corte Inglés S.A. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 mars 2013 i mål T-571/11, El Corte Inglés mot harmoniseringsbyrån — Chez Gerard (CLUB GOURMET)	34

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/58	Mål C-305/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 4 juni 2013 — Haeger & Schmidt GmbH mot Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, i egenskap av konkursförvaltare för Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA	35
Tribunalen		
2013/C 207/59	Mål T-168/13: Talan väckt den 18 mars 2013 — European Platform Against Windfarms (EPAW) mot kommissionen	36
2013/C 207/60	Mål T-213/13: Talan väckt den 8 april 2013 — Square mot harmoniseringsbyrån — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Mål T-239/13: Talan väckt den 23 april 2013 — Atmeh mot harmoniseringsbyrån — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)	37
2013/C 207/62	Mål T-240/13: Talan väckt den 25 april 2013 — Aldi Einkauf mot harmoniseringsbyrån — Alifoods (Alifoods)	37
2013/C 207/63	Mål T-241/13: Talan väckt den 25 april 2013 — Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen	38
2013/C 207/64	Mål T-242/13: Talan väckt den 29 april 2013 — Castell Macía mot harmoniseringsbyrån — PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Mål T-249/13: Talan väckt den 2 maj 2013 — MHCS mot harmoniseringsbyrån — Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Mål T-250/13: Talan väckt den 2 maj 2013 — Naazneen Investments mot harmoniseringsbyrån — Energy Brands (SMART WATER)	39
2013/C 207/67	Mål T-253/13: Talan väckt den 6 maj 2013 — Orthogen mot harmoniseringsbyrån — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Mål T-254/13: Talan väckt den 6 maj 2013 — Stayer Ibérica mot harmoniseringsbyrån — Korporaciya "Masternet" (STAYER)	40
2013/C 207/69	Mål T-257/13: Talan väckt den 8 maj 2013 — Republiken Polen mot kommissionen	41
2013/C 207/70	Mål T-258/13: Talan väckt den 3 maj 2013 — Matrazen Concord mot harmoniseringsbyrån — KBT (ARKTIS)	42
2013/C 207/71	Mål T-259/13: Talan väckt den 7 maj 2013 — Frankrike mot kommissionen	42
2013/C 207/72	Mål T-262/13: Talan väckt den 15 maj 2013 — Skysoft Computersysteme mot harmoniseringsbyrån — British Sky Broadcasting och Sky IP International (SKYSOFT)	43
2013/C 207/73	Mål T-263/13: Talan väckt den 8 maj 2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung mot harmoniseringsbyrån — Rivella International (holzmittel)	43

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/74	Mål T-265/13: Talan väckt den 20 maj 2013 — The Polo/Lauren Company, LP mot harmoniseringsbyrån — FreshSide (Återgivning av en pojke på cykel som håller i en klubba)	44
2013/C 207/75	Mål T-268/13: Talan väckt den 21 maj 2013 — Italien mot kommissionen	44
2013/C 207/76	Mål T-269/13 P: Överklagande ingett den 19 maj 2013 av Markus Brune av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 mars 2013 i mål F-94/11, Brune mot kommissionen	45
2013/C 207/77	Mål T-270/13: Talan väckt den 21 maj 2013 — SACBO mot kommissionen och TEN-TEA	46
2013/C 207/78	Mål T-272/13: Talan väckt 21 maj 2013 — Max Mara Fashion Group mot harmoniseringsbyrån — Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Mål T-273/13: Talan väckt den 17 maj 2013 — Sarafraz mot rådet	48
2013/C 207/80	Mål T-274/13: Talan väckt den 17 maj 2013 — Emadi mot rådet	48
2013/C 207/81	Mål T-275/13: Talan väckt den 23 maj 2013 — Italien mot kommissionen	49
2013/C 207/82	Mål T-278/13: Talan väckt den 15 maj 2013 — Now Wireless mot harmoniseringsbyrån — Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Mål T-279/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — Ezz m.fl. mot rådet	51
2013/C 207/84	Mål T-282/13: Talan väckt den 22 maj 2013 — Iglotex mot harmoniseringsbyrån — Iglo Foods Group (IGLOTEX)	52
2013/C 207/85	Mål T-283/13 P: Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 mars 2013 i mål F-131/12, Marcuccio mot kommissionen	52
2013/C 207/86	Mål T-284/13 P: Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 mars 2013 i mål F-17/12, Marcuccio mot kommissionen	52
2013/C 207/87	Mål T-287/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — Husky CZ mot harmoniseringsbyrån — Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Mål T-295/13: Talan väckt den 30 maj 2013 — Italien mot kommissionen	53
2013/C 207/89	Mål T-305/13: Talan väckt den 3 juni 2013 — SACE och SACE BT mot kommissionen	53
2013/C 207/90	Mål T-307/13: Talan väckt den 4 juni 2013 — Capella mot harmoniseringsbyrån — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)	54
Personaldomstolen		
2013/C 207/91	Mål F-24/13: Talan väckt den 21 mars 2013 — ZZ mot kommissionen	56

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 207/92	Mål F-26/13: Talan väckt den 27 mars 2013 — ZZ mot harmoniseringsbyrån	56
2013/C 207/93	Mål F-27/13: Talan väckt den 27 mars 2013 — ZZ mot kommissionen	56
2013/C 207/94	Mål F-28/13: Talan väckt den 27 mars 2013 — ZZ mot kommissionen	57
2013/C 207/95	Mål F-29/13: Talan väckt den 28 mars 2013 — ZZ mot EMA	57
2013/C 207/96	Mål F-32/13: Talan väckt den 8 april 2013 — ZZ mot kommissionen	58
2013/C 207/97	Mål F-34/13: Talan väckt den 16 april 2013 — ZZ mot kommissionen	58
2013/C 207/98	Mål F-35/13: Talan väckt den 16 april 2013 — ZZ mot kommissionen	58
2013/C 207/99	Mål F-36/13: Talan väckt den 18 april 2013 — ZZ mot EACEA	58
2013/C 207/100	Mål F-37/13: Talan väckt den 26 april 2013 — ZZ mot kommissionen	59
2013/C 207/101	Mål F-38/13: Talan väckt den 26 april 2013 — ZZ mot kommissionen	59
2013/C 207/102	Mål F-39/13: Talan väckt den 29 april 2013 — ZZ mot kommissionen	60
2013/C 207/103	Mål F-40/13: Talan väckt den 7 maj 2013 — ZZ mot kommissionen	60
2013/C 207/104	Mål F-41/13: Talan väckt den 8 maj 2013 — ZZ m.fl. mot EIB	60
2013/C 207/105	Mål F-42/13: Talan väckt den 8 maj 2013 — ZZ mot EESK	61
2013/C 207/106	Mål F-43/13: Talan väckt den 8 maj 2013 — a mot b	61
2013/C 207/107	Mål F-44/13: Talan väckt den 8 maj 2013 — ZZ mot kommissionen	61
2013/C 207/108	Mål F-45/13: Talan väckt den 15 maj 2013 — ZZ m.fl. mot EIB	62
2013/C 207/109	Mål F-46/13: Talan väckt den 16 maj 2013 — ZZ mot kommissionen	62
2013/C 207/110	Mål F-47/13: Talan väckt den 17 maj 2013 — ZZ mot Europeiska unionens råd	63
2013/C 207/111	Mål F-48/13: Talan väckt den 21 maj 2013 — ZZ mot parlamentet	63
2013/C 207/112	Mål F-50/13: Talan väckt den 22 maj 2013 — ZZ mot Europeiska kommissionen	63
2013/C 207/113	Mål F-54/13: Talan väckt den 31 maj 2013 — ZZ mot EESK	64

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2013/C 207/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 189, 29.6.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 178, 22.6.2013

EUT C 171, 15.6.2013

EUT C 164, 8.6.2013

EUT C 156, 1.6.2013

EUT C 147, 25.5.2013

EUT C 141, 18.5.2013

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 22 mars 2013 av Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 22 januari 2013 i mål T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, tidigare Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl. mot kommissionen

(Mål C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. (ombud: R. Volpe och C. Montagner, avvocati)

Övriga parter i målet: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, tidigare Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl., Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut (fjärde avdelningen) av den 23 januari 2013, som delgavs den 24 januari 2013, och följaktligen ogiltigförklara kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999,
- i andra hand upphäva artikel 5 i detta, i den del det däri föreskrivs en skyldighet att återkräva de belopp som motsvarar de minskade och slopade sociala avgifterna jämte ränta, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Genom beslut av den 23 januari 2013 (nedan kallat det överklagade beslutet) fann tribunalen att den talan om ogiltigför-

klaring som Ghezze Giovanni & C. Snc väckt mot kommissionens beslut 2000/394/EG om minskning eller slopande av sociala avgifter delvis inte kunde tas upp till prövning och delvis var uppenbart ogrundad.

Klaganden gör för det första gällande att det — när det gäller tribunalens avvisning av talan — inte angetts någon motivering och att den överklagade domen, i punkt 58, därför åsidosätter den allmänna principen om motiveringskyldighet och särskilt artikel 81 i tribunalens rättegångsregler.

För det andra gör klaganden gällande att tribunalen inte korrekt och tillräckligt tolkat bestämmelsen i artikel 87.1 EG (numera artikel 107.1 FEUF).

Tribunalen har åsidosatt artikel 87.1 EG och principen om likabehandling och ickediskriminering genom att 22 företag undantogs från återkrav av stöd som de tilldelats, med anledning av att de förklaringar som de lämnat ansågs vara tillräckliga, medan de förklaringar som klaganden lämnat inte ansågs vara tillräckliga.

Det överklagade beslutet åsidosätter också principen om ickediskriminering i den mån som kommissionens beslut anses vara riktigt i den del det däri anges att återkrav av stöden enligt artikel 87.1 EG är uteslutet när det gäller kommunala företag (för vilka kommissionen vid verkställandet av beslutet godtagit komplettering av de uppgifter som behövs för att bedöma lagligheten av de beviljade stöden), medan kommissionen inte vid något tillfälle begärt kompletterande handlingar från klaganden före återkravet av stödet.

Det överklagade beslutet åsidosätter också artikel 87.1 EG genom att inte ange något skäl till att det stöd som tilldelats klaganden skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen och tribunalen har funnit att stödet är olagligt med hänvisning till att påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är en inneboende egenskap hos åtgärderna till förmån för fiskerisektorn. Kommissionen och tribunalen har därvid underlåtit att göra en bedömning av den relevanta marknaden och har inte heller lämnat någon motivering.

Det överklagade beslutet åsidosätter också artikel 87.3 a EG (numera artikel 107.3 a FEUF) genom att tribunalen inte har prövat villkoren för tillämpningen av undantaget när det gäller klaganden. Klaganden framhåller särskilt att levnadsstandarden i staden Chioggia är mycket låg och att undersysselsättningen där är mycket omfattande.

Det överklagade beslutet åsidosätter också artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF) i den del tribunalen finner att undantaget inte är tillämpligt på klaganden utan att ange någon motivering samt artikel 87.3 d EG (numera artikel 107.3 d FEUF), i den del tribunalen, i strid med principen om ickediskriminering, finner att undantaget inte är tillämpligt på klaganden trots att det befunnits vara tillämpligt på andra företag i Venedig.

Slutligen gör klaganden gällande att tribunalen gjort en felaktig tolkning när den kommit fram till att det inte rör sig om existerande stöd, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 1, 14 och 15 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾. Det är uppenbart att de på varandra följande regleringarna återspeglar en flera decennier lång kontinuitet avseende avgiftslättnaderna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 3 april 2013 — Stanislav Gross mot Hauptzollamt Braunschweig

(Mål C-165/13)

(2013/C 207/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stanislav Gross

Motpart: Hauptzollamt Braunschweig

Tolkningsfråga

Strider artikel 9.1 andra stycket i rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor,⁽¹⁾ utan att detta påverkar dess systematiska samband med artikel 7.3 i direktiv 92/12/EEG, mot lagstiftningen i en medlemsstat där det fastställs att en person som förvarar punktskattebelagda varor för

kommersiella ändamål i en annan medlemsstat än den där varorna redan släppts för konsumtion inte blir skattskyldig när denne har köpt varorna från en annan person först efter det att införseln är avslutad?

⁽¹⁾ EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57.

Talan väckt den 5 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-172/13)

(2013/C 207/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och R. Lyal)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— förklara att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 40 FEUF och artikel 31 EES-avtalet genom att föreskriva villkor för gränsöverskridande koncernavdrag som gör det i praktiken i princip omöjligt att erhålla sådana avdrag och genom att begränsa sådana avdrag till att enbart avse tiden efter den 1 april 2006,

— förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med anledning av domen i mål C-446/03, Marks & Spencer, ändrade Förenade kungariket sin lagstiftning beträffande det sätt på vilket förluster i bolag som ingår i en koncern får överföras och användas av ett annat bolag i koncernen i syfte att minska sin skatt (bestämmelser om koncernavdrag). Bestämmelserna angående förluster som redovisas av bolag som inte har hemvist i landet återfinns numera i Part 5 i Corporation Tax Act 2010.

Enligt i Förenade kungariket nu gällande lagstiftning erhåller ett koncernbolag en skattekredit för förluster som ett annat koncernbolag som saknar hemvist i landet redovisar endast om det sistnämnda bolaget inte har någon möjlighet till avdrag i sin hemviststat. När det gäller möjligheterna till framtida avdrag är det enligt lagstiftningen i Förenade kungariket i princip omöjligt att visa att detta villkor är uppfyllt, eftersom denna möjlighet ska fastställas "vid tidpunkten omedelbart efter slutet av" det beskattningsår under vilket förlusterna redovisades. Detta villkor

är i praktiken omöjligt att uppfylla. Härav följer att lagstiftningen utesluter möjligheten till avdrag för förluster som redovisats av ett dotterbolag som saknar hemvist i landet, vilket strider mot etableringsfriheten såsom den tolkats i domen i målet C-446/03, Marks & Spencer.

För det andra är de nya bestämmelserna om koncernavdrag för utländska förluster endast tillämpliga på förluster som redovisats efter den 1 april 2006, det vill säga dagen för ikraftträdandet av de nya bestämmelserna. Denna begränsning i tiden (det vill säga att avdrag enligt lagstiftningen är uteslutet för förluster som redovisats före detta datum) strider mot etableringsfriheten.

Överklagande ingett den 9 april 2013 av Axitea SpA, tidigare La Vigile San Marco SpA, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 22 januari 2013 i mål T-262/00, La Vigile San Marco SpA mot kommissionen

(Mål C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Axitea SpA, tidigare La Vigile San Marco SpA (ombud: A. Vianello, A. Bortoluzzi och A. Veronese, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Italien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva eller ändra tribunalens beslut i mål T-262/00 samt förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar, som grund för överklagandet, felaktig rättstillämpning med avseende på de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere". Klaganden gör gällande att motiveringskyldigheten i kommissionsbeslut om statligt stöd har åsidosatts och att det har förekommit felaktigheter vid åläggandet av bevisbördan för de villkor som anges i artikel 107.1 FEUF.

Tribunalen har, i det överklagade beslutet, inte följt EU-domstolens uttalanden i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" av den 9 juni 2011. I den domen slog EU-domstolen fast att kommissionens beslut "i sig (ska) innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att kunna verkställas av de nationella myndigheterna". Kommissionens beslut innehåller inte de uppgifter som är nödvändiga för att det ska kunna verkställas av de nationella myndigheterna. Trots detta fann tribunalen inte att det fanns några brister i den metod som kommissionen valt i det omtvistade beslutet, vilket utgör felaktig rättstillämpning.

Enligt de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" är det i fråga om återkrav medlemsstaten, och alltså inte den enskilda stödmottagaren, som ska bevisa att villkoren i artikel 107.1 FEUF är uppfyllda i varje enskilt fall. I förevarande fall har kommissionen emellertid i det omtvistade beslutet inte klargjort det "tillvägagångssätt" som använts för denna kontroll. Således beslutade Republiken Italien, eftersom den inte förfogade över de uppgifter som var nödvändiga för att vid återkravet visa att de förmåner som beviljats utgjorde statligt stöd till mottagarna, att i lag nr 228 av den 24 december 2012 (artikel 1 punkt 351 och följande punkter) föreskriva en omvänd bevisbörd. Detta strider mot gemenskapsrättspraxis. Enligt den italienska lagstiftaren ankommer det inte på staten, utan på det enskilda företag som mottagit det beviljade stödet i form av en lättnad, att bevisa att de aktuella förmånerna inte snedvrider konkurrensen eller påverkar handeln mellan medlemsstaterna. För det fall sådana bevis inte läggs fram presumeras förmånerna kunna snedvrider konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Detta står uppenbart i strid med de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere".

Överklagande ingett den 9 april 2013 av Marek Marszałkowski av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 4 februari 2013 i mål T-159/11, Marszałkowski mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Marek Marszałkowski (ombud: C. Sadkowski, radca prawny)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen i sin helhet, ogiltigförklara det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 11 januari 2011 (ärende R 760/2010-4), ålägga harmoniseringsbyrån att registrera det av klaganden sökta kännetecknet "Marko Walichnowy" för de varor som anges i ansökan och förplikta övriga parter i målet att bära rättegångskostnaderna i denna instans och i förfarandet vid tribunalen, och

— i andra hand, upphäva tribunalens dom i dess helhet och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning enligt artikel 61.1 andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser att tribunalen har åsidosatt artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 och artikel 48.2 i tribunalens rättegångsregler.

Vad avser åsidosättandet av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 har klaganden anfört att tribunalen

— gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte i vederbörlig ordning pröva huruvida de varor som avsågs av de motstående varumärkena liknade varandra,

— gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa artikel 8.1 b på ett felaktigt sätt, genom att fastställa att de motstående varumärkena liknade varandra,

— gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ordet MARKO utgjorde den dominerande delen i varumärket "Walichnowy Marko",

— gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte definiera den omsättningskrets med avseende på vilken en risk för förväxling förelåg och genom att ange att en risk för förväxling förelåg med avseende på den polska genomsnittskonsumenten,

— gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte beakta varumärkets "Walichnowy Markos" renommé eller den omständigheten att det sedan 1995 har företrädde i Polen,

— gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte beakta genomsnittskonsumentens grad av uppmärksamhet vad avser de motstående varumärkena eller frågan huruvida denna grad av uppmärksamhet kan minska risken för förväxling.

Vad avser åsidosättandet av artikel 48.2 i tribunalens rättegångsregler har klaganden anfört att tribunalen i punkt 26 i den överklagade domen felaktigt antog att klaganden först vid den muntliga förhandlingen tog upp den omständigheten att det sökta varumärket är registrerat i Polen sedan 1995.

Överklagande ingett den 12 april 2013 av Vetrai 28 srl, tidigare Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, m.fl. av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 januari 2013 i mål T-272/00, Barbini m.fl. mot kommissionen

(Mål C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Vetrai 28 srl, tidigare Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, m.fl. (ombud: A. Vianello, A. Bortoluzzi och A. Veronese, avvocati)

Övriga parter i målet: Alfredo Barbini srl m.fl., Europeiska kommissionen, Republiken Italien

Klagandens yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva eller ändra tribunalens beslut i mål T-272/00 samt förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar, som grund för överklagandet, felaktig rättstillämpning med avseende på de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere". Klaganden gör gällande att motiveringsskyldigheten i kommissionsbeslut om statligt stöd har åsidosatts och att det har förekommit felaktigheter vid åläggandet av bevisbördan för de villkor som anges i artikel 107.1 FEUF.

Tribunalen har, i det överklagade beslutet, inte följt EU-domstolens uttalanden i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" av den 9 juni 2011. I den domen slog EU-domstolen fast att kommissionens beslut "i sig (ska) innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att kunna verkställas av de nationella myndigheterna". Kommissionens beslut innehåller inte de uppgifter som är nödvändiga för att det ska kunna verkställas av de nationella myndigheterna. Trots detta fann tribunalen inte att det fanns några brister i den metod som kommissionen valt i det omtvistade beslutet, vilket utgör felaktig rättstillämpning.

Enligt de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" är det i fråga om återkrav medlemsstaten, och alltså inte den enskilda stödmottagaren, som ska bevisa att villkoren i artikel 107.1 FEUF är uppfyllda i varje enskilt fall. I förevarande fall har kommissionen

emellertid i det omtvistade beslutet inte klargjort det "tillvägagångssätt" som använts för denna kontroll. Således beslutade Republiken Italien, eftersom den inte förfogade över de uppgifter som var nödvändiga för att vid återkravet visa att de förmåner som beviljats utgjorde statligt stöd till mottagarna, att i lag nr 228 av den 24 december 2012 (artikel 1 punkt 351 och följande punkter) föreskriva en omvänd bevisbörda. Detta strider mot gemenskapsrättspraxis. Enligt den italienska lagstiftaren ankommer det inte på staten, utan på det enskilda företag som mottagit det beviljade stödet i form av en lättnad, att bevisa att de aktuella förmånerna inte snedvrider konkurrensen eller påverkar handeln mellan medlemsstaterna. För det fall sådana bevis inte läggs fram presumeras förmånerna kunna snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Detta står uppenbart i strid med de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere".

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Latina (Italien) den 12 april 2013 — Francesco Acanfora mot Equitalia Sud SpA e Agenzia delle Entrate

(Mål C-181/13)

(2013/C 207/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Latina

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Francesco Acanfora

Motpart: Equitalia Sud SpA e Agenzia delle Entrate

Tolkningsfråga

Utgör uppbördsprovisionen på 9 procent (som föreskrivs i artikel 17 i lagstiftningsdekret nr 112/1999, i dess lydelse före gjorda ändringar) ett statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-184/13)

(2013/C 207/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset förenliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och artiklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?
2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlåtas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl.

(Mål C-185/13)

(2013/C 207/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori m.fl.

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset för enliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och artiklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?
2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlätas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — Air Liquide Italia Spa m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-186/13)

(2013/C 207/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Air Liquide Italia Spa m.fl.

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent

av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset för enliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och artiklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?

2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlätas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 12 april 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl.

(Mål C-187/13)

(2013/C 207/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) m.fl.

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl.

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset för enliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och artiklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?

2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlätas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

Överklagande ingett den 15 april 2013 av Confindustria Venezia, tidigare Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) m.fl. av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 29 januari 2013 i mål T-273/00, Unindustria m.fl. mot kommissionen

(Mål C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Confindustria Venezia, tidigare Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) m.fl. (ombud: A. Vianello, A. Bortoluzzi och A. Veronese, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Italien, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenal Venezia SpA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva eller ändra tribunalens beslut i mål T-273/00 samt förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar, som grund för överklagandet, felaktig rättstillämpning med avseende på de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere". Klaganden gör gällande att motiveringsskyldigheten i kommissionsbeslut om statligt stöd har åsidosatts och att det har förekommit felaktigheter vid åläggandet av bevisbördan för de villkor som anges i artikel 107.1 FEUF.

Tribunalen har, i det överklagade beslutet, inte följt EU-domstolens uttalanden i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" av den 9 juni 2011. I den domen slog EU-domstolen

fast att kommissionens beslut "i sig (ska) innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att kunna verkställas av de nationella myndigheterna". Kommissionens beslut innehåller inte de uppgifter som är nödvändiga för att det ska kunna verkställas av de nationella myndigheterna. Trots detta fann tribunalen inte att det fanns några brister i den metod som kommissionen valt i det omtvistade beslutet, vilket utgör felaktig rättstillämpning.

Enligt de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" är det i fråga om återkrav medlemsstaten, och alltså inte den enskilda stödmottagaren, som ska bevisa att villkoren i artikel 107.1 FEUF är uppfyllda i varje enskilt fall. I förevarande fall har kommissionen emellertid i det omtvistade beslutet inte klargjort det "tillvägagångssätt" som använts för denna kontroll. Således beslutade Republiken Italien, eftersom den inte förfogade över de uppgifter som var nödvändiga för att vid återkravet visa att de förmåner som beviljats utgjorde statligt stöd till mottagarna, att i lag nr 228 av den 24 december 2012 (artikel 1 punkt 351 och följande punkter) föreskriva en omvänd bevisbörd. Detta strider mot gemenskapsrättspraxis. Enligt den italienska lagstiftaren ankommer det inte på staten, utan på det enskilda företag som mottagit det beviljade stödet i form av en lättnad, att bevisa att de aktuella förmånerna inte snedvrider konkurrensen eller påverkar handeln mellan medlemsstaterna. För det fall sådana bevis inte läggs fram presumeras förmånerna kunna snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Detta står uppenbart i strid med de principer som EU-domstolen slagit fast i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere".

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 april 2013 — Ezzo Italiana srl mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-194/13)

(2013/C 207/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ezzo Italiana srl

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset förenliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att

tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och artiklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?

2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlätas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

ticklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?

2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlätas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italien) den 15 april 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-195/13)

(2013/C 207/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) m.fl.

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico.

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset förenliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och ar-

Talan väckt den 16 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-196/13)

(2013/C 207/16)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien

Yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas domstol den 26 april 2007 i mål C-135/05, i vilken domstolen slog fast att Republiken Italien hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 8 och 9 i direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG⁽²⁾, enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/689/EEG⁽³⁾ av den 12 december 1991 om farligt avfall, och enligt artikel 14 a–c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall,⁽⁴⁾

— förelägga Republiken Italien att till kommissionen utge löpande vite om 256 819,2 EUR per dag, för förseningen med att följa domen i mål C-135/05, från den dag som dom meddelas i förevarande mål till dess att domen i mål C-135/05 följs,

— förplikta Republiken Italien att utge ett schablonbelopp vars belopp ska beräknas genom att multiplicera ett dagligt belopp om 28 089,6 EUR med det antal dagar som löper utan att nämnda stat uppfyller sina skyldigheter från den dag dom meddelades i mål C-135/05 till dess att dom meddelas i förevarande mål, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

När det gäller Republiken Italiens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 8 och 9 i direktiv 75/442/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG, och enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall, framgår det av de upplysningar som de italienska myndigheterna har lämnat att det i Italien fortfarande finns minst 218 olagliga avfallsdeponier, spridda över samtliga regioner i landet. Dessa 218 olagliga avfallsdeponier strider mot de nyss nämnda bestämmelserna.

När det gäller Republiken Italiens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 a–c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall, framgår det av de upplysningar som de italienska myndigheterna har lämnat att det fortfarande finns fem deponier för vilka det ännu inte har utarbetats eller godtagits några omställningsplaner, och vilka — trots detta — inte har stängts av de behöriga myndigheterna, i strid med de nyss nämnda bestämmelserna.

Den föreslagna ekonomiska påföljden (löpande vite och schablonbelopp) står i proportion till hur allvarlig överträdelsen är och till hur länge den har pågått, med hänsyn särskilt till behovet av att säkerställa att påföljden har en avskräckande verkan.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238).

⁽²⁾ Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66).

⁽³⁾ EGT L 377, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199.

⁽⁴⁾ EGT L 182, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 18 april 2013 — Cruciano Siragusa mot Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Mål C-206/13)

(2013/C 207/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cruciano Siragusa

Motpart: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Tolkningsfråga

Utgör artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen, som är en allmän unionsrättslig princip, hinder för tillämpning av nationella bestämmelser, som artikel 167.4 a i lagstiftningsdecret nr 42/2004, som utesluter möjligheten att utfärda tillstånd i efterhand för byggnation inom landskapsskyddat område för alla ingrepp som medför en ökning av volymer och ytor oberoende av om det konkret fastställs att dessa ingrepp är förenliga med värdet av att skydda landskapet på en specifik plats?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15 april 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-208/13)

(2013/C 207/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Motparter: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

1. Är medlemsstaternas nationella bestämmelser som föreskriver de lägsta driftskostnaderna inom vägtransportbranschen och innebär ett utifrån styrt fastställande av en komponent av ersättningen för tjänsten och därmed av avtalspriset förenliga med skyddet av den fria konkurrensen, den fria rörligheten för företag, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (som fastslås i artikel 4.3 FEU och artiklarna 101 FEUF, 49 FEUF, 56 FEUF samt 96 FEUF), och i så fall i vilken utsträckning?

2. Kan inskränkningar i nämnda principer, och i så fall under vilka villkor, vara berättigade av hänsyn till det allmänna intresset av att upprätthålla trafiksäkerheten, och kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna enligt bestämmelserna i artikel 83 bis i lagdekret nr 112/2008, med ändringar och tillägg, funktionsmässigt tjäna detta syfte?
3. Kan fastställandet av de lägsta driftskostnaderna ur ovan nämnda synvinkel överlåtas i första hand till frivilliga överenskommelser mellan de involverade kategorierna av aktörer och, i andra hand, till organ med en sammansättning där representanter för de ekonomiska privata aktörerna i branschen är starkt representerade när lagstiftningen inte fastställer några kriterier i förväg?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 19 april 2013 — František Ryneš mot Úřad pro ochranu osobních údajů

(Mål C-212/13)

(2013/C 207/19)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: František Ryneš

Motpart: Úřad pro ochranu osobních údajů

Tolkningsfråga

Kan kameraövervakningsutrustning som installerats i en bostad för att skydda husägarnas egendom, hälsa och liv anses utgöra behandling av personuppgifter av en fysisk person som ett led i verksamhet av rent privat natur eller som har samband med hans hushåll i den mening som avses i artikel 3.2 i direktiv 95/46/EG, ⁽¹⁾ trots att denna kamerautrustning även övervakar område dit allmänheten har tillträde?

⁽¹⁾ EGT L 281, s. 31.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 april 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa mot Comune di Bari

(Mål C-213/13)

(2013/C 207/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Svarande: Comune di Bari

Tolkningsfrågor

1. Kan ett avtal om hyra av egendom som ska uppföras i framtiden — även i den senast föreslagna formen, det vill säga en utfästelse att hyra ut — likställas med ett avtal om bygg- och anläggningsarbeten, dock med vissa särdrag som är utmärkande för ett hyresavtal, och kan det således inte anses vara ett sådant avtal som enligt artikel 16 i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ är undantaget från bestämmelserna om offentlig upphandling?
2. Om den första frågan besvaras jakande, kan en nationell domstol, såsom den hänskjutande domstolen, slå fast att en eventuell dom i målet ... inte har någon verkan, eftersom en situation som strider mot de gemenskapsrättsliga reglerna om offentlig upphandling härigenom har fått bestå och är det således möjligt att verkställa en lagakraftvunnen dom som strider mot gemenskapsrätten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Trento (Italien) den 25 april 2013 — Teresa Mascellani mot Ministero della Giustizia

(Mål C-221/13)

(2013/C 207/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Trento

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Teresa Mascellani

Motpart: Ministero della Giustizia

Tolkningsfrågor

1. Ska punkt 2 i klausul 5 i det ramavtal som genomförts genom direktiv 97/81/EG ⁽¹⁾ (i den del där det föreskrivs att "(o)m en arbetstagare vägrar att övergå från heltidsarbete till deltidsarbete eller omvänt skall detta inte i sig vara giltig grund för uppsägning; detta skall dock inte påverka möjligheten att, i enlighet med nationell lag, nationella kollektivavtal och nationell praxis, säga upp arbetstagaren av andra

orsaker, som är hänförliga till det aktuella företags drift”) tolkas på så sätt att det i medlemsstaternas bestämmelser inte får föreskrivas att arbetsgivaren, även mot arbetstagarens vilja, ges rätt att besluta att omvandla en deltidsanställning till en heltidsanställning?

- Utgör nämnda direktiv hinder för en nationell bestämmelse (såsom artikel 16 i den italienska lagen nr 183 av den 4 november 2010) enligt vilken arbetsgivaren, även mot arbetstagarens vilja, ges rätt att besluta att omvandla en deltidsanställning till en heltidsanställning?

(¹) Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS — Bilaga: Ramavtal om deltidsarbete (EGT L 14, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Teleklagenævnet (Danmark) den 25 april 2013 — TDC A/S mot Erhvervsstyrelsen

(Mål C-222/13)

(2013/C 207/22)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Teleklagenævnet

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TDC A/S

Motpart: Erhvervsstyrelsen

Tolkningsfrågor

- Utgör artikel 32 i direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (nedan kallat direktivet om samhällsomfattande tjänster) (¹) hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser om att ett företag inte har rätt till särskild ersättning från medlemsstaten för nettokostnaderna för tillhandahållande av en ytterligare obligatorisk tjänst som inte omfattas av kapitel II i direktivet, om företagets överskott för andra tjänster som omfattas av företagets skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt kapitel II i direktivet överstiger underskottet för tillhandahållandet av den ytterligare obligatoriska tjänsten?
- Utgör direktivet om samhällsomfattande tjänster hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser om att företag endast har rätt till ersättning från medlemsstaten för nettokost-

naderna för tillhandahållande av ytterligare obligatoriska tjänster som inte omfattas av kapitel II i direktivet om dessa kostnader är oskäligt betungande för företagen?

- Om fråga 2 besvaras nekande, kan medlemsstaterna bestämma att kostnaderna för tillhandahållande av en ytterligare obligatorisk tjänst som inte omfattas av kapitel II i direktivet inte blir oskäligt betungande för ett företag om företaget, generellt sett, uppvisar ett överskott för tillhandahållandet av alla de samhällsomfattande tjänster som företaget är skyldigt att tillhandahålla, inbegripet sådana tjänster som företaget skulle ha tillhandahållit även om de inte hade omfattats av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster?
- Utgör direktivet om samhällsomfattande tjänster hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser om att ett visst företags nettokostnader för tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster enligt kapitel II i direktivet ska beräknas utifrån samtliga intäkter och kostnader för tillhandahållandet av den aktuella tjänsten, inbegripet de intäkter och kostnader som företaget skulle ha haft även om det inte hade omfattats av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster?
- Påverkas svaret på någon av frågorna 1–4 av att det är fråga om en skyldighet att tillhandahålla en ytterligare obligatorisk tjänst på Grönland — som enligt bilaga II till FEUF är ett utomeuropeiskt land eller territorium — vilken de danska myndigheterna har ålagt ett företag som är etablerat i Danmark och inte i övrigt bedriver någon verksamhet på Grönland?
- Vilken betydelse har artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF samt kommissionens beslut av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 (FEUF) på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (²) för svaret på frågorna 1–5?
- Vilken betydelse har principen om minsta möjliga snedvridning av konkurrensen — vilken bland annat kommer till uttryck i artiklarna 1.2 och 3.2 i direktivet om samhällsomfattande tjänster, i skälen 4, 18, 23 och 26 i samma direktiv samt i del B i bilaga IV till direktivet — för svaret på frågorna 1–5?
- För det fall några av bestämmelserna i direktivet om samhällsomfattande tjänster utgör hinder för sådana nationella system som nämnts i frågorna 1, 2 och 4, har dessa bestämmelser eller hinder i så fall direkt effekt?

(¹) EGT L 108, s. 51.

(²) EUT L 7, 2012, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Cagliari (Italien) den 26 april 2013 — Straffrättsligt förfarande mot Sergio Alfonso Lorrai

(Mål C-224/13)

(2013/C 207/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Cagliari

Part i målet vid den nationella domstolen

Tilltalad: Sergio Alfonso Lorrai

Tolkningsfrågor

1. Utgör tolkningen av artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder mot tillämpningen av artiklarna 70, 71 och 72 i straffprocesslagen i den del dessa föreskriver att förfarandet, när det väl har konstaterats att den tilltalade inte är i stånd att i medvetet tillstånd följa förfarandet på grund av obotlig sjukdom som inte kan förbättras, ska vilandeförklaras på obestämd tid samtidigt som den sjuke regelmässigt ska undersökas av experter?
2. Utgör tolkningen av artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder mot tillämpningen av artikel 159 första stycket punkt 3 i strafflagen i den del denna föreskriver att preskriptionsfristen ska vilandeförklaras på obestämd tid (förlängs halvårsvis i enlighet med artikel 72 i straffprocesslagen) när den tilltalade inte är i stånd att i medvetet tillstånd följa förfarandet på grund av obotlig sjukdom som inte kan förbättras?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 29 april 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix mot Région wallonne

(Mål C-225/13)

(2013/C 207/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Motpart: Région wallonne

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7 i direktiv 75/442/EEG om avfall ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den gör det möjligt att fastställa att en sådan bestämmelse i lag utgör en plan för avfallshandling som föreskriver att — med undantag från regeln att ingen anläggning för slutförvaring får tillåtas utanför det område som angetts i planen för avfallshandling — sådana anläggningar för slutförvaring som getts tillstånd innan förevarande plan för avfallshandling trädde i kraft, efter ikraftträdandet av planen får vara föremål för nya tillstånd med avseende på de områden som var föremål för det tillstånd som lämnades före ikraftträdandet av planen för avfallshandling?
2. Ska artikel 2 a i direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽²⁾ tolkas på så sätt att begreppet "planer och program" omfattar en lagbestämmelse i vilken det föreskrivs att — med undantag från regeln att ingen anläggning för slutförvaring får tillåtas utanför det område som angetts i planen för avfallshandling som utgör ett krav enligt artikel 7 i direktiv 75/442/EEG om avfall — sådana anläggningar för slutförvaring som getts tillstånd innan förevarande plan för avfallshandling trädde i kraft, efter ikraftträdandet av planen får vara föremål för nya tillstånd med avseende på de områden som var föremål för det tillstånd som lämnades före ikraftträdandet av planen för avfallshandling?
3. Om fråga 2 ska besvaras jakande, motsvarar artikel 70 andra stycket i dekret av den 27 juni 1996 om avfall, i dess lydelse enligt dekret av den 16 oktober 2003, de krav som uppställs med avseende på en bedömning av miljöpåverkan i direktiv 2001/42/EG?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39–41; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, s. 30).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Albergo Quattro Fontane Snc av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Albergo Quattro Fontane Snc (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det där i föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel

88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 (¹).

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Hotel Gabrielli srl, tidigare Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Hotel Gabrielli srl, tidigare Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, advocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,

— alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av GE.AL.VE. Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: GE.AL.VE. Srl (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet,

— bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen

— ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,

— alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Metropolitan SpA, tidigare Metropolitan srl, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Metropolitan SpA, tidigare Metropolitan srl (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Hotel Concordia srl, tidigare Hotel Concordia Snc, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Hotel Concordia srl, tidigare Hotel Concordia Snc (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet,

— bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen

— ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,

— alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av SPLIA av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Principessa, i likvidation, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Principessa, i likvidation (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF).

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF).

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Albergo Saturnia Internazionale Spa av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Albergo Saturnia Internazionale Spa (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Savoia e Jolanda Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Savoia e Jolanda Srl (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF).

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF).

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Biasutti Hotels Srl, tidigare Hotels Biasutti Snc, av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Biasutti Hotels Srl, tidigare Hotels Biasutti Snc (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
 - ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,
 - alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Ge.A.P. Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Ge.A.P. Srl (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet,

— bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen

— ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,

— alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Rialto Inn Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Rialto Inn Srl (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
- ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997

och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter,

- alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slopade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 29 april 2013 av Bonvecchiati Srl av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen

(Mål C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Bonvecchiati Srl (ombud: A. Bianchini och F. Busetto, avvocati)

Övriga parter i målet: Comitato "Venezia vuole vivere", Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- bifalla de yrkanden som framställts vid tribunalen och följaktligen
- ogiltigförklara, i relevanta delar och i den mån det är i klagandenas intresse, kommissionens beslut nr 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slojade eller minskade sociala avgifter,
- alternativt, ogiltigförklara nämnda beslut i den del det däri föreskrivs återkrav av belopp som motsvarar de slojade eller minskade sociala avgifterna jämte ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat nio grunder.

Första grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att beakta att de aktuella åtgärderna inte gav mottagarna någon fördel med beaktande av åtgärdernas kompensatoriska karaktär.

Andra grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att avfärda, eller bedöma, de aktuella åtgärdernas förmåga att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

Tredje grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artiklarna 87.2 b EG (numera artikel 107.2 b FEUF) och 87.3 b EG (numera artikel 107.3 b FEUF).

Fjärde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c EG (numera artikel 107.3 c FEUF).

Femte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantagen i artikel 87.3 d och e EG (numera artikel 107.3 d och e FEUF)

Sjätte grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa undantaget i artikel 86.2 EG (numera artikel 106.2 FEUF)

Sjunde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastställa att stödet redan existerade och har följaktligen åsidosatt artikel 88.3 EG (numera artikel 108.3 FEUF) och artikel 15 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Åttonde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller föreläggandet om återkrav.

Nionde grunden: Tribunalen har felaktigt underlåtit att tillämpa artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 när det gäller räntan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 29 april 2013 — Commerz Nederland NV mot Havenbedrijf Rotterdam NV

(Mål C-242/13)

(2013/C 207/38)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commerz Nederland NV

Motpart: Havenbedrijf Rotterdam NV

Tolkningsfrågor

1. Utgör den omständigheten att en garanti, såsom i förevarande fall, har beviljats av ett offentligägt företags (enda) direktör, som visserligen var civilrättsligt behörig att bevilja en sådan garanti, men som har agerat på egen hand, medvetet hemlighållit beviljandet av garantin och underlåtit att följa det offentligägda företags stadgar genom att inte begära styrelsens godkännande, och det dessutom måste antas att garantin inte överensstämmer med det berörda offentliga organets (i förevarande fall kommunens) vilja, nödvändigtvis ett hinder för att — i fråga om huruvida en åtgärd ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artiklarna 107 och 108 — tillskriva de offentliga myndigheterna ansvaret för ett offentligägt företags beviljande av en sådan garanti?
2. Om ovannämnda omständigheter inte nödvändigtvis utgör ett hinder för att tillskriva myndigheterna ansvaret, saknar dessa omständigheter då betydelse för svaret på frågan huruvida beviljandet av garantin kan tillskrivas myndigheterna, eller ska den nationella domstolen i så fall göra en avvägning i ljuset av de övriga omständigheter som talar för eller emot myndigheterna ansvar?

Överklagande ingett den 2 maj 2013 av **Manutencoop Soc. coop., tidigare Manutencoop Soc. coop. arl och Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl** av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i de förenade målen T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 och T-288/00–T-295/00, **Albergo Quattro Fontane m.fl. mot kommissionen**

(Mål C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Manutencoop Soc. coop., tidigare Manutencoop Soc. coop. arl och Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl (ombud: A. Vianello, A. Bortoluzzi och A. Veronese, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Comitato "Venezia vuole vivere"

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva eller ändra tribunalens beslut (fjärde avdelningen) av den 20 februari 2013, delgivet den 25 februari 2013, i målen T-280/00 och T-285/00, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar två grunder.

För det första har tribunalen, i det överklagade beslutet, gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte följa de principer som EU-domstolen fastställt i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere" av den 9 juni 2011, när det gäller kommissionens skyldighet att motivera sina beslut på området för statligt stöd. I den domen slog EU-domstolen fast att kommissionens beslut "i sig (ska) innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att kunna verkställas av de nationella myndigheterna". Kommissionens beslut innehåller inte de uppgifter som är nödvändiga för att det ska kunna verkställas av de nationella myndigheterna. Trots detta fann tribunalen inte att det fanns några brister i den metod som kommissionen valt i det omtvistade beslutet, vilket utgör felaktig rättstillämpning.

För det andra har tribunalen, i det överklagade beslutet, gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte följa de principer som EU-domstolen fastställt i domen i målet Comitato "Venezia vuole vivere", när det gäller bevisbördan angående de villkor som anges i artikel 107.1 FEUF. Enligt de principer som EU-domstolen slagit fast är det i fråga om återkrav medlemsstaten, och alltså inte den enskilda stödmottagaren, som ska bevisa att villkoren i artikel 107.1 FEUF är uppfyllda i varje enskilt fall. I förevarande fall har kommissionen emellertid i det omtvistade beslutet inte klargjort det "tillvägagångssätt" som använts för denna kontroll. Således beslutade Republiken Italien, eftersom den inte förfogade över de uppgifter som var nödvändiga för att vid återkravet visa att de förmåner som beviljats utgjorde statligt stöd till mottagarna, att föreskriva en omvänd bevisbörd. Enligt den italienska lagstiftningen ankommer det på den enskilda företaget som mottagit det beviljade stödet i form av en lättnad, att bevisa att de aktuella förmånerna inte snedvrider konkurrensen eller påverkar handeln mellan medlemsstaterna. För det fall sådana bevis inte läggs fram presumeras förmånerna kunna snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Talan väckt den 7 maj 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-252/13)

(2013/C 207/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin och M. van Beek)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ⁽¹⁾ av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) genom att behålla bestämmelser i den nederländska lagstiftningen som strider mot artiklarna 1.2 a och b, 15 och 28.2 i direktivet, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att det inte framgår tillräckligt klart av den nederländska arbetsrätten att det strider mot förbudet mot diskriminering på grund av graviditet, förlossning och moderskap om kvinnliga arbetstagare ges mindre förmånliga arbetsvillkor när de kommer tillbaka i arbete efter motmoderskapsledighet.

Enligt kommissionen räcker det inte med att en arbetsgivare som ensidigt ändrar de arbetsuppgifter och arbetsvillkor som fastställts i anställningsavtalet därigenom anses ha åsidosatt sina skyldigheter för att förbudet ska anses vara tillräckligt tydligt.

Argumentet att den omständigheten att någon ges en lagstadgad rätt till ledighet automatiskt innebär att en mindre gynnsam behandling är olaglig, anser kommissionen vara otillräckligt. Möjligheten att åberopa det allmänna diskrimineringsförbudet och principen om gott arbetsgivarskap, som finns upptagna i civillagen, utgör inte heller ett tillräckligt tydligt och exakt genomförande av denna bestämmelse i direktivet. Dessa allmänna principer i den nederländska lagstiftningen utgör inget tillräckligt tydligt genomförande av direktivets bestämmelser.

Denna situation uppfyller inte de krav på transparens och rätts-säkerhet som domstolen uppställer för genomförandet av ett direktiv i den nationella rättsordningen.

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 8 maj 2013 — Orgacom BVBA mot Vlaamse Landmaatschappij

(Mål C-254/13)

(2013/C 207/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Orgacom BVBA

Motpart: Vlaamse Landmaatschappij

Tolkningsfrågor

1. Ska den importavgift som beskrivs i artikel 21 5 § i dekretet av den 23 januari 1991 om skydd mot att miljön förorenas av gödselmedel — vilken endast tas ut för import av gödselöverskott av stallgödsel och andra gödselmedel till det egna landet från andra medlemsstater, oberoende av om dessa bearbetas vidare eller saluförs inom landet, och som tas ut av importören trots att avgiften för i landet producerade gödselöverskott tas ut av producenten — betraktas som en sådan avgift med verkan som en importtull som avses i artikel 30 FEUF, samtidigt som den medlemsstat från vilken gödselöverskotten förs ut själv föreskriver en sänkning av avgiften vid export av dessa gödselöverskott till andra medlemsstater?
2. Om den importavgift som beskrivs i artikel 21 5 § i dekretet av den 23 januari 1991 om skydd mot att miljön förorenas av gödselmedel — som endast tas ut för import av gödselöverskott av stallgödsel och andra gödselmedel till Regionen Flandern från andra medlemsstater — inte kan betraktas som en sådan avgift med verkan som en importtull, ska denna importavgift då betraktas som en sådan diskriminerande avgift som påförs producenter från övriga medlemsstater enligt artikel 110 FEUF, därför att en grundavgift, i enlighet med en nationell reglering, tas ut för inom landet producerad stallgödsel vars belopp varierar beroende på produktionsmetoden, medan den importavgift som tas ut för importerade gödselöverskott är densamma oavsett produktionsmetod (bland annat det animaliska ursprunget och halten av P2O5N), och vars taxa är högre än den lägsta taxan för grundavgiften för stallgödsel som producerats inom Regionen Flandern, vilken uppgår till 0,00 euro, och detta trots att den medlemsstat från vilken gödselöverskotten exporteras själv har infört bestämmelser om en sänkning av avgiften vid export av gödselöverskotten till andra medlemsstater?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 10 maj 2013 — Provincie Antwerpen mot Belgacom NV van publiek recht

(Mål C-256/13)

(2013/C 207/42)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Provincie Antwerpen

Motpart: Belgacom NV van publiek recht

Tolkningsfråga

Ska artikel 6 och artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) tolkas så, att de utgör ett hinder för att en myndighet i en medlemsstat av budgetskäl eller andra skäl beskattar den ekonomiska verksamhet som telekomoperatörerna bedriver på territoriet eller på en del av detta via de på allmän eller privat mark belägna GSM-master, GSM-pyloner eller GSM-antennor som används för denna verksamhet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Frankrike) den 13 maj 2013 — Anouthani Mlalali mot CAF des Bouches-du-Rhône

(Mål C-257/13)

(2013/C 207/43)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Part i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Anouthani Mlalali

Motpart: CAF des Bouches-du-Rhône

Tolkningsfråga

Är villkoren i artiklarna L.512 och D.512-2 i den franska lagen om social trygghet förenliga med artikel 11 i direktiv 2003/109/EG⁽¹⁾ av den 25 november 2003?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44).

Överklagande ingett den 8 maj 2013 av Peter Schönberger av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 7 mars 2013 i mål T-186/11, Peter Schönberger mot Europaparlamentet

(Mål C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Peter Schönberger (ombud: O. Mader, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 7 mars 2013 i mål T-186/11,

— bifalla talan i första instans och ogiltigförklara det beslut som fattats av svaranden och vilket delgavs klaganden med skrivelse av den 25 januari 2011, genom vilket framställning nr 1188/2010 avslutades utan att utskottet för framställningar hade tagit del av dess innehåll,

— förplikta svarande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har underlåtit att beakta den omständigheten att ordföranden för utskottet för framställningar utan motivering meddelat klaganden att framställningen inte kunde prövas i sak, trots att den inte skulle avvisas. Tribunalen har därefter missuppfattat omständigheterna genom att anse att framställningen hade prövats i sak.

Tribunalen har missuppfattat tillämpningsområdet för den grundläggande rättigheten att göra en framställning genom att felaktigt slå fast att denna endast omfattar prövningen om huruvida framställningen kan göras. Skyddet för rätten att göra en framställning omfattar emellertid även rätten att få framställningens innehåll prövat.

Tribunalens resonemang är ologiskt då den ansett att underlåtenhet att pröva en tillåten framställning i sak, till skillnad från underlåtenhet att pröva en otillåten framställning i sak, inte har några rättsverkningar.

Tribunalen har motsagt sin egen praxis som den framgår av domen i målet Tegebauer⁽¹⁾. Tribunalen slog nämligen i denna dom fast att effektiviteten i rätten att göra en framställning kunde äventyras om framställningen inte prövades i sak.

Tribunalen har inte beaktat att parlamentet gjort sig skyldigt till felaktig rättstillämpning genom att underlåta att motivera beslutet. Tribunalen har istället ersatt denna med sin egen bedömning.

Tribunalen har slutligen inte tagit hänsyn till att klaganden saknat möjlighet att framlägga sitt ärende på ett objektivt sätt för utskottet.

(¹) Tribunalens dom av den 14 september 2011 i mål T-308/07, Tegebauer mot parlamentet (REU 2011, s. II-0000)

Överklagande ingett den 14 maj 2013 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 26 februari 2013 i de förenade målen T-65/10, T-113/10 och T-138/10, Spanien mot kommissionen

(Mål C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— bifalla detta överklagande och upphäva tribunalens dom av den 26 februari 2013 i de förenade målen T-65/10, T-113/10 och T-138/10, Spanien mot kommissionen,

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 9270 av den 30 november 2009, K(2009) 10678 av den 23 december 2009 och K(2010) 337 av den 28 januari 2010 om nedsättning av stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till det operativa programmet "Andalucía" avseende mål 1 (1994–1999), med tillämpning av beslut K(94) 3456 av den 9 december 1994, till det operativa programmet "País Vasco" avseende mål 2 (1997–1999), med tillämpning av kommissionens beslut K(1998) 121 av den 5 februari 1998, respektive till det operativa programmet "Comunidad Valenciana" avseende mål 1 (1994–1999), med tillämpning av kommissionens beslut K(1994) 3043/6 av den 25 november 1994, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Felaktig rättstillämpning med avseende på bedömningen att artikel 24.2 i förordning 4253/88 (¹) utgör rättslig grund för att tillämpa finansiella korrigeringar som grun-

dar sig på en extrapolering. Denna bestämmelse utgör ingen rättslig grund för att tillämpa finansiella korrigeringar genom extrapolering i fall av systematiska oegentligheter, eftersom kommissionen inte har en sådan befogenhet.

Felaktig rättstillämpning med avseende på kontrollen av tillförlitligheten, överensstämmelsen, relevansen och följdriktigheten av den extrapolering som kommissionen hade använt sig av. Tribunalens kontroll av det representativa urval som hade använts för tillämpningen av den finansiella korrigeringen genom extrapolering utfördes inte i överensstämmelse med rättspraxis enligt målet Tetra Laval. (²)

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

(²) Dom av den 15 februari 2005 i mål C-12/03 P, kommissionen mot Tetra Laval (REG 2005, s.I-987), punkt 39.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 15 maj 2013 — Provinsen Antwerpen mot Mobistar SA

(Mål C-264/13)

(2013/C 207/46)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Provinsen Antwerpen

Motpart: Mobistar SA

Tolkningsfrågor

Ska artikel 6 och artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG (¹) av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) tolkas så, att de utgör ett hinder för att en myndighet i en medlemsstat av budgetskäl eller andra skäl beskattar den ekonomiska verksamhet som telekomoperatörerna bedriver på territoriet eller på en del av detta via de på allmän eller privat mark belägna GSM-master, GSM-pyloner eller GSM-antennar som används för denna verksamhet?

(¹) EUT L 108, s. 21.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spanien) den 15 maj 2013 — Emiliano Torralbo Marcos mot Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-265/13)

(2013/C 207/47)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Emiliano Torralbo Marc

Motpart: Korota S.A. y Fondo de Garantía Salarial

Tolkningsfrågor

1. Är artiklarna 1, 2 f, 3.1, 4.2 a, 4.3, 5.3, 6, 7, 8.1 och 8.2 i lag 10/2012 av den 20 november 2012 om vissa avgifter inom (orig. s. 13) domstolsväsendet och vid ⁽¹⁾Nationella institutet för toxikologi och forensisk vetenskap förenliga med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, mot bakgrund av de inte ger de nationella domstolarna möjlighet att a) anpassa domstolsavgifterna eller bedöma om de är rimliga (vad gäller statens skäl för att ta ut avgifterna samt avgifternas storlek som hinder för tillgången till ett effektivt rättsmedel) för att bevilja undantag, b) beakta principen om en effektiv tillämpning av unionsrättens bestämmelser, c) pröva vilken betydelse talan har för parterna med hänsyn till omständigheterna, och att ett överklagande inte får tas upp till prövning om avgiften inte har erlagts?
2. Är artiklarna 1, 2 f, 3.1, 4.2 a, 4.3, 5.3, 6, 7, 8.1 och 8.2 i lag 10/2012 av den 20 november 2012 om vissa avgifter inom domstolsväsendet och vid Nationella institutet för toxikologi och forensisk vetenskap förenliga med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, mot bakgrund av att de är tillämpliga på ett särskilt förfarande som det arbetsrättsliga, där det är vanligt att unionsrätten tillämpas som en grundförutsättning för en välbalanserad ekonomisk och social utveckling inom gemenskapen?
3. Får mot bakgrund av ovanstående frågor en domstol som den hänskjutande domstolen i förevarande mål underlåta att tillämpa de ifrågavarande bestämmelserna som innebär att det inte är möjligt för nationella domstolar att a) anpassa domstolsavgifterna eller bedöma om de är rimliga (vad gäller statens skäl för att ta ut avgifterna samt avgifternas storlek som hinder för tillgången till ett effektivt rättsmedel) för att bevilja undantag, b) beakta principen om en effektiv

tillämpning av unionsrättens bestämmelser, c) pröva vilken betydelse talan har för parterna med hänsyn till omständigheterna, och att ett överklagande inte får tas upp till prövning om avgiften inte har erlagts?

⁽¹⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 15 maj 2013 — L. Kik mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-266/13)

(2013/C 207/48)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: L. Kik

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. a) Ska reglerna om vilken personkrets som förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ är tillämplig på och reglerna om de i avdelning II i förordningen upptagna lagvalsreglernas territoriala räckvidd tolkas så, att dessa lagvalsregler är tillämpliga i ett fall som det nu aktuella, där det rör sig om a) en i Nederländerna bosatt arbetstagare som b) är nederländsk medborgare, c) åtminstone tidigare har omfattats av den obligatoriska socialförsäkringen i Nederländerna, d) är anställd som sjöman av en arbetsgivare med säte i Schweiz, e) utför sitt arbete ombord på ett rörläggingsfartyg vars flaggstat är Panama och f) utför sitt arbete först utanför unionens territorium (ungefär tre veckor ovanför Förenta staternas kontinentalsockel och ungefär två veckor på internationellt vatten) och därefter ovanför Nederländernas kontinentalsockel (perioder på en månad respektive ungefär en vecka) och ovanför Förenade kungarikets kontinentalsockel (en period på drygt en vecka), samtidigt som g) inkomsterna från arbetet beskattas i Nederländerna?
- b) Om denna fråga ska besvaras jakande, är förordning (EEG) nr 1408/71 då enbart tillämplig under de dagar då den berörda personen arbetar ovanför en EU-medlemsstats kontinentalsockel, eller är den också tillämplig under den föregående perioden under vilken han eller hon utför arbete på en annan plats, utanför unionens territorium?

2. Om förordning (EEG) nr 1408/71 är tillämplig på en sådan arbetstagare som avses i fråga 1a, vilket lands eller vilka länders lag är då tillämplig enligt förordningens regler?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 15 maj 2013 — Nutricia NV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-267/13)

(2013/C 207/49)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nutricia NV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet medikamenter i den mening som avses i nummer 3004 i KN tolkas så att det även omfattar sådana näringspreparat såsom de produkter som avses i detta mål, som uteslutande är avsedda att under medicinskt överinseende tillföras enteralt (med en magsond) för att behandla eller förebygga undernäring hos personer, som behandlas medicinskt för sjukdom?
2. Ska begreppet drycker i nummer 2202 i KN tolkas så att det även omfattar flytande kost, såsom de produkter som avses i detta mål som inte ska drickas men tillförs enteralt (med en magsond)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 16 maj 2013 — Elena Petru mot Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Mål C-268/13)

(2013/C 207/50)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elena Petru

Motpart: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Tolkningsfråga

Ska det förhållandet att det är omöjligt att tillhandahålla (en försäkrad) vård i den stat inom vars territorium personen är bosatt enligt artikel 22.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 1408/71 (¹) ges en strikt eller en rimlig tolkning? Det vill säga ska en situation där ett kirurgiskt ingrepp förvisso kan utföras i bosättningsstaten inom rimlig tid och på ett tekniskt tillfredsställande sätt, då det finns nödvändig utbildad personal och motsvarande vetenskaplig kunskap men läkemedel och grundläggande medicinsk materiel saknas, likväl likställas med en situation där nödvändig medicinsk vård inte kan tillhandahållas i den mening som avses i nämnda bestämmelse?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 17 maj 2013 — Consiglio di Stato

(Mål C-270/13)

(2013/C 207/51)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Iraklis Haralambidis

Motpart: Calogero Casilli

Tolkningsfrågor

1. Med hänsyn tagen till att undantaget enligt artikel 45.4 FEUF inte förefaller vara av betydelse i detta mål (– utnämning av en medborgare i en annan medlemsstat till ordförande för en hamnmyndighet, som är en juridisk person som har ställning som offentligrättsligt organ –) eftersom undantaget avser anställningar inom den offentliga förvaltningen (som i det aktuella fallet, inte föreligger) och då förtroendeuppdraget som ordförande för hamnmyndigheten — likväl — kan betecknas som anställning i vid mening, innebär den undantagsregel enligt vilken nämnda uppdrag endast får innehas av italienska medborgare diskriminering på grund av nationalitet vilket är förbjudet enligt nämnda artikel 45 FEUF?

2. Kan uppdraget som ordförande för en italiensk hamnmyndighet, i det fall det innehas av en medborgare i en annan medlemsstat, annars anses omfattas av etableringsfriheten enligt artikel 49 och följande artiklar FEUF och innebär i så fall förbudet enligt det nationella regelverket mot att en icke italiensk medborgare innehar nämnda uppdrag diskriminering på grund av nationalitet, det vill säga kan denna omständighet anses utgöra något av de undantag som medges i nämnda artikel 51 FEUF?
3. För det andra, kan uppdraget som ordförande för en italiensk hamnmyndighet, i det fall det innehas av en medborgare i en annan medlemsstat, anses vara tillhandahållande av en tjänst i den mening som avses i direktiv 2006/123/EG⁽¹⁾? Är det då av betydelse även för detta mål att nämnda direktiv inte ska tillämpas på hamntjänster och — om så inte är fallet — innebär då förbudet enligt det nationella regelverket mot att en medborgare i en annan medlemsstat innehar nämnda uppdrag diskriminering på grund av nationalitet?
4. För det tredje, kan uppdraget som ordförande för en italiensk hamnmyndighet, i det fall det innehas av en medborgare i en annan medlemsstat, förutsatt att det inte kan anses hänföras till ovannämnda situationer, rent generellt i enlighet med artikel 15 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, betraktas som en rättighet som härrör från gemenskapsmedborgarens rätt att "arbeta, etablera sig samt tillhandahålla tjänster i varje medlemsstat", även oberoende av de branschspecifika bestämmelserna i dels artiklarna 45, 49 och följande artiklar FEUF, dels direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden? Strider således förbudet enligt det nationella regelverket mot att en medborgare i en annan medlemsstat innehar nämnda uppdrag mot det lika allmänna förbudet mot diskriminering på grund av medborgarskap enligt artikel 21.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EGT L 376, s. 36).

Överklagande ingett den 16 maj 2013 av Rouse Industry AD av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 mars 2013 i mål T-489/11, Rouse Industry AD mot Europeiska kommissionen

(Mål C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: Rouse Industry AD (ombud: Al. Angelov och Sv. Parnov, Advokati)

Övrig part målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 20 mars 2013 i mål T-489/11,

— slutligt avgöra målet och ogiltigförklara artiklarna 2, 3, 4 och 5 i Europeiska kommissionens beslut av den 13 juli 2011 rörande det statliga stöd (AD C 12/10 och N 389/09) som Bulgarien beviljat Rouse Industry,

— i andra hand återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder till stöd för sitt överklagande:

1. Första grunden: Åsidosättande av förfarandebestämmelser vilket påverkat klaganden negativt.

i) Tribunalen har i motiveringen till domen inte beaktat de viktiga frågor rörande de faktiska omständigheterna, och parternas uppfattningar i detta avseende, som ställdes till parterna inom ramen för en processledningsåtgärd.

ii) Detta utgör ett allvarligt rättegångsfel, vilket omfattas av tillämpningsområdet för artikel 58 i stadgan för Europeiska unionens domstol. Tribunalen var nämligen skyldig att beakta samtliga krav, anmärkningar och argument som hade framförts av parterna.

2. Andra grunden: Tribunalen har åsidosatt unionsrätten

i) Tribunalen tillämpade artikel 107.1 FEUF jämförd med artikel 1 c i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁾ på ett rättsstridigt sätt genom att utgå från att det rörde sig om nytt stöd till förmån för Rouse Industry AD.

ii) Tribunalen åsidosatte artikel 107.1 FEUF genom att felaktigt anta att stödet inte var förenligt med unionens inre marknad och inskränkte konkurrensen samt att den omständigheten att staten inte krävde skulden åter innebar en fördel för företaget.

iii) Domen är inte förenlig med artiklarna 107.1 FEUF och 296 FEUF då tribunalens utgångspunkt vid bedömningen av de av Europeiska kommissionen valda kriterierna för den privata borgenären var felaktig i rättsligt hänseende. Europeiska kommissionen baserade inte sina slutsatser i beslutet avseende kriteriet privat borgenär på en analys eller vetenskapliga grunder, varmed det inte fanns någon grund på grundval av vilken tribunalen kunde ansluta sig till kommissionens argument.

iv) Tribunalen har tolkat och använt artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999 och artikel 296 FEUF på ett felaktigt sätt, då Europeiska kommissionen i beslutet var tvungen att ange storleken på det stöd som låg till grund för ett återkrav jämte räntan, och därvid var skyldig att fastställa räntan enligt en av Europeiska kommissionen fastställd och anpassad räntesats. Detta skedde emellertid inte varmed kommissionens beslut saknar stöd.

(¹) EGT L 83, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italien) den 21 maj 2013 — Equoland Soc. coop. arl mot Agenzia delle Dogane

(Mål C-272/13)

(2013/C 207/53)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Equoland Soc. coop. arl

Motpart: Agenzia delle Dogane

Tolkningsfrågor

1. Är det enligt artikel 16 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 och artiklarna 154 och 157 i direktiv 2006/112/EG (²) tillräckligt att importerade varor är avsedda att hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarande – nämligen förfarande för mervärdesskatteupplag – för att importen ska undantas från skatteplikt även när placeringen i mervärdesskatteupplag endast sker på pappret och inte fysiskt?
2. Utgör sjätte direktivet 77/388/EEG och direktiv 2006/112/EG hinder för att en medlemsstat tar ut mervärdesskatt vid import, trots att skatten – på grund av ett

misstag eller en oegentlighet – har betalats enligt metoden med omvänd skattskyldighet genom självfakturering och samtidig registrering i registret över försäljningar och inköp?

3. Strider det mot principen om mervärdesskattens neutralitet att en medlemsstat kräver betalning av mervärdesskatt som redan har betalats enligt metoden med omvänd skattskyldighet genom självfakturering och registrerats i registret över försäljningar och inköp?

- (¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).
- (²) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spanien) den 21 maj 2013 — Pablo Acosta Padín mot Hijos de J. Barreras S.A.

(Mål C-276/13)

(2013/C 207/54)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pablo Acosta Padín

Motpart: Hijos de J. Barreras S.A.

Tolkningsfrågor

1. Är sådana regler som de avseende arvoden till rättsliga ombud (Procuradores de los Tribunales), nämligen kungligt dekret 1373/2003 av den 7 november 2003, enligt vilka dessa ombud avlönas genom minimitaxor, som kan variera med högst tolv procent, förenliga med artikel 101 FEUF (tidigare artikel 81 i EG-fördraget jämförd med artikel 10) och artikel 4.3 FEU, med hänsyn till att det inte är möjligt för myndigheterna i en medlemsstat, inklusive domstolar, att avvika från de miniminivåer som föreskrivs i taxan förutom i undantagsfall?
2. Vid tillämpning av taxan utan att tillämpa de miniminivåer som fastställs där: Kan den omständigheten att de arvoden som ska betalats enligt taxan är oproportionerliga i förhållande till arbetsinsatsen anses utgöra ett undantagsfall?

3. Är reglerna avseende arvoden till rättsliga ombud (*Procuradores de los Tribunales*), nämligen kungligt dekret 1373/2003 av den 7 november 2003, förenliga med artikel 56 FEUF (tidigare artikel 49)?
4. Uppfyller dessa regler de krav på nödvändighet och proportionalitet som uppställs i artikel 15.3 i direktiv 2006/123/EG⁽¹⁾?
5. Innefattar artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, avseende rätten till en rättvis rättegång, rätten att ändamålsenligt kunna försvara sig i ett sådant fall där arvodet till det rättsliga ombudet (*procurador de los tribunales*) har fastställts till ett oproportionerligt högt belopp och inte motsvarar den faktiska arbetsinsatsen?
6. Om denna fråga besvaras jakande: Är den spanska civilprocesslagen (*Ley de Enjuiciamiento Civil*), enligt vilken den part som förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna saknar möjlighet att ifrågasätta beloppen för det arvode som ska utges till det rättsliga ombudet med anledning av att detta anses vara orimligt högt och inte motsvarar den faktiska arbetsinsatsen, förenlig med artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 22 maj 2013 — C More Entertainment AB/Linus Sandberg

(Mål C-279/13)

(2013/C 207/55)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C More Entertainment AB

Motpart: Linus Sandberg

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet överföring till allmänheten, i den mening som avses i artikel 3.1 i infocodirektivet⁽¹⁾, åtgärden att på en webbsida som är tillgänglig för envar tillhandahålla en klickbar länk till ett verk som sänds ut av den som innehar upphovsrätten till verket?

2. Har det någon betydelse för bedömningen av frågan i punkten 1 på vilket sätt länkningen görs?
3. Spelar det någon roll om tillgängligheten till det verk var till länkning sker är på något sätt begränsad?
4. Får medlemsstaterna föreskriva en mer omfattande ensamrätt för upphovsmannen genom att låta överföring till allmänheten omfatta fler förfoganden än de som anges i artikel 3.1 i infocodirektivet?
5. Får medlemsstaterna föreskriva en mer omfattande ensamrätt för rättighetshavaren genom att låta överföring till allmänheten omfatta fler förfoganden än de som anges i artikel 3.2 i infocodirektivet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, EGT L 167 s. 10

Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cypern) den 27 maj 2013 — Sotiris Papasavvas mot O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounafi och Giorgos Sertis

(Mål C-291/13)

(2013/C 207/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Sotiris Papasavvas

Svarande: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounafi och Giorgos Sertis

Tolkningsfrågor

1. Med beaktande av att medlemsstaternas lagstiftning avseende ärekränkning påverkar möjligheten att tillhandahålla information på elektronisk väg, både på nationell nivå och inom EU: Ska sådan lagstiftning kunna anses utgöra ett hinder för tillhandahållandet av informationstjänster i enlighet med direktiv 2000/31/EG?
2. För det fall fråga 1 besvaras jakande: Ska bestämmelserna i artiklarna 12, 13 och 14 i direktiv 2000/31/EG, avseende ansvar, tillämpas i civilrättsliga tvister mellan enskilda, däribland tvister angående civilrättsligt ansvar för ärekränkning, eller gäller bestämmelserna endast civilrättsligt ansvar för kommersiella eller avtalsrättsliga transaktioner med konsumenter?

3. Med hänsyn till det mål som eftersträvas med artiklarna 12, 13 och 14 i direktiv 2000/31/EG, när det gäller ansvaret för tjänsteleverantörer som levererar en informationssamhällets tjänst, och med beaktande av den omständigheten att i flertalet medlemsstater är en talan en nödvändig förutsättning för att det ska kunna förordnas om interimistiskt förbud som gäller fram till dess att målet slutligt avgörs: Inför nämnda artiklar individuella rättigheter som kan återopas vid bestridande av en civilrättslig talan avseende ärekränkning, eller utgör de ett rättsligt hinder för väckande av en sådan talan?
4. Ska begreppen "informationssamhällets tjänster" och "tjänsteleverantör (som levererar en informationssamhällets tjänst)" i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2000/31/EG och artikel 1.2 i direktiv 98/34/EG, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 98/48/EG, tillämpas på informationstjänster on line som inte betalas direkt av mottagaren av tjänsten, utan indirekt genom kommersiell reklam som syns på webbplatsen?
5. Med beaktande av definitionen av begreppet "tjänsteleverantör (som levererar en informationssamhällets tjänst)" som avses i artikel 2 i direktiv 2000/31/EG och artikel 1.2 i direktiv 98/34/EG, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 98/48/EG: I vilken utsträckning kan någon eller några av följande fall anses utgöra "enbart vidarebefordran" eller "cachning" eller "värdtjänster" i den mening som avses i artiklarna 12, 13 och 14 i direktiv 2000/31/EG?
- En tidning som har en webbplats som är tillgänglig utan kostnad och på vilken publiceras den elektroniska versionen, i PDF-format eller annat liknande elektroniskt format, av den tryckta tidningen med alla artiklar och all reklam som den tryckta tidningen innehåller.
 - En tidning som är fritt tillgänglig on line och vars tillhandahållare får intäkter tack vare den kommersiella reklam som syns på webbplatsen. Den information som publiceras i tidningen on line härrör från tidningens personal eller från oberoende journalister.
 - Avgiftsbelagt webbplats som tillhandahåller en av de tjänster som nämnts i a) eller b).

Överklagande ingett den 30 maj 2013 av El Corte Inglés S.A. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 mars 2013 i mål T-571/11, El Corte Inglés mot harmoniseringsbyrån — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Mål C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: El Corte Inglés S.A. (ombud: J.L. Rivas Zurdo och E. Seijo Veiguela, abogados)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 20 mars 2013 i mål T-571/11 i alla delar,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar

Rättssäkerhetsprincipen ställer krav på en "otvetydig lydelse som ger de berörda en klar och tydlig uppfattning av sina rättigheter och skyldigheter". Denna princip hänger samman med principen om berättigade förväntningar och innebär ett krav på att myndighetsbeslut ska ange de skäl på vilka de grundar sig när avviker från tidigare beslut, vilka kan ge upphov till berättigade förväntningar hos adressaterna.

Det sätt på vilket spanska så kallade sloganvarumärken (registrerade under giltighetstiden av den spanska patent- och varumärkesbyråns riktlinjer i detta ämne från år 1997) har tillämpats av spanska domstolar står i klar motsättning till gemenskapens myndighetsåtgärder i invändningsförfarande B 877 714 och till tribunalens dom av den 20 mars 2013 i mål T-571/11. Med hänsyn till att invändningsenheten hyste tvivel om det äldre varumärkets lydelse skulle enheten ha avhjälpt denna brist genom att begära ett klagörande i denna fråga från den spanska patent- och varumärkesbyrån eller genom att låta klaganden yttra sig om detta.

- En uppenbart oriktig bedömning av bakgrunden till tvisten

I den överklagade domen anses det styrkt att det motstående varumärket är registrerat i klass 35 för att skydda reklamfraser som används som slogans vid marknadsföringen, användningen eller exploateringen av varor i klasserna 29, 30, 31, 32, 33 och 42. Det anses vidare styrkt att harmoniseringsbyrån kände till sitt eget beslut av 17 juli 2006, i vilket byrån beaktade den spanska patent- och varumärkesbyråns riktlinjer av den 11 november 1997 om sloganvarumärken (bilaga 4) och avgöranden från den spanska Tribunal Supremo av den 25 februari 2004 respektive den 30 maj 2008.

Tribunalen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att kräva att klaganden ska göra gällande och bevisa att det äldre varumärkets skydd omfattade samma varor som dem som avses i ansökan. Detta innebär att det ställs upp ett krav på att tillämpningsområdena ska vara identiska. Den felaktiga bedömningen av bevisningen och de faktiska omständigheterna innebär att huvudfrågan inte har avgjorts: artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾.

3. Den överklagade domens motivering är otillräcklig

Tribunalen har i den överklagade domen medgett betydelsen av domen i målet Atomic ⁽²⁾ (punkt 3.9). Den domen ska tillämpas när harmoniseringsbyrån redan har tillgång till uppgifter om den nationella rätten (punkt 41). Detta utgör en motsägelse, eftersom den nationella rätten i ett sådant fall inte tillämpas ex officio.

I punkt 45 i den överklagade domen anges att det inte går att åberopa argument inför harmoniseringsbyrån som har åberopats i andra ärenden vid byrån. Det anges emellertid inte varför det förhåller sig på detta sätt.

Klaganden saknar möjlighet att försvara sig, eftersom det inte finns någon bedömning av jämförelsen av varumärkena vilken är den verkliga grunden för talan (punkt 55).

4. Förväxlingsrisken

Tribunalen har åsidosatt rätten till försvar genom att inte pröva förväxlingsrisken i enlighet med artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009. En oriktig bedömning av förväxlingsrisken utgör den huvudsakliga grunden för talan, bland de grunder som angetts i punkterna 19–22 i ansökan. I enlighet med rättspraxis ska det göras en helhetsbedömning av förväxlingsrisken hos allmänheten, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 20 april 2005 i mål T-318/03, Atomic Austria mot harmoniseringsbyrån — Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), REG 2005, s. II-1319.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 4 juni 2013 — Haeger & Schmidt GmbH mot Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, i egenskap av konkursförvaltare för Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Mål C-305/13)

(2013/C 207/58)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Haeger & Schmidt GmbH

Motpart: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, i egenskap av konkursförvaltare för Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Tolkningsfrågor

1. Kan ett speditorsavtal, genom vilket en uppdragsgivare har anförtrott en speditör att i sitt eget namn och på sitt eget ansvar ombesörja en transport av gods som ska genomföras av en eller flera transportörer för uppdragsgivarens räkning, anses ha transport av gods som huvudsyfte, i den mening som avses i artikel 4.4 sista meningen i Romkonventionen av den 19 juni 1980 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, och i så fall under vilka förutsättningar ⁽¹⁾?
2. Om speditorsavtalet kan anses utgöra ett avtal om gods-transport i den mening som avses i ovannämnda artikel 4.4, men den särskilda presumtionen för att avgöra tillämplig lag som föreskrivs i denna bestämmelse inte är tillämplig, därför att det saknas ett sådant samband som krävs, ska då artikel 4.4 första meningen, enligt vilken den allmänna presumtionen i artikel 4.2 inte är tillämplig, tolkas så att domstolen då inte ska avgöra vilken lag som är tillämplig med stöd av denna presumtion, eftersom den är definitivt utesluten, utan genom att tillämpa den allmänna principen i artikel 4.1, det vill säga genom att fastställa vilket land avtalet har närmast anknytning till, utan att särskilt beakta i vilket land den part som ska utföra den prestation som är karaktäristisk för avtalet har sitt verksamhetsställe?
3. Om det antas att speditorsavtalet omfattas av den allmänna presumtionen i artikel 4.2, är det då möjligt, när den ursprungliga uppdragsgivaren har ingått avtal med en första speditör, som i sin tur sedan har ingått ett avtal med en andra speditör, att avgöra vilken lag som är tillämplig för avtalsförhållandet mellan uppdragsgivaren och den andra speditören utifrån den första speditörens verksamhetsort, och är den lag som valts tillämplig på transportuppdraget i dess helhet?

⁽¹⁾ Konvention om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, s. 1).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 18 mars 2013 — European Platform Against Windfarms (EPAW) mot kommissionen

(Mål T-168/13)

(2013/C 207/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Platform Against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Republiken Irland) (ombud: C. Kiss, avocat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska sociala kommittén samt Regionkommittén, "Förnybar energi: en viktig faktor på den europeiska energimarknaden" COM (2012) 271, och

— ogiltigförklara svaret från kommissionens generaldirektorat för energi av den 21 januari 2013 på EPAW:s begäran om intern granskning (nr AG/ss ener.c.l(2012)1664829).

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionens meddelande COM (2012) 271 är rättsstridigt.

— Kommissionens meddelande COM (2012) 271 innehåller ingenting o allmänhetens deltagande i fråga om strategin för förnybar energi, såsom krävs enligt Århuskonventionen.

2. Andra grunden: Kommissionens meddelande COM (2012) 271 är rättsstridigt.

— Kommissionens meddelande COM (2012) 271 strider mot Århusförordningen (förordning nr 1367/2006)

3. Tredje grunden: Kommissionens skrivelse nr AG/ss ener.c.l(2012)1664829 är rättsstridig.

— I kommissionens skrivelse anges felaktigt att en administrativ rättsakt måste ha en individuell räckvidd, ha antagits av en av unionens institutioner och ha bin-

dande rättsverkningar för att kunna bli föremål för granskning med stöd av en begäran om intern granskning enligt förordning nr 1367/2006.

Talan väckt den 8 april 2013 — Square mot harmoniseringsbyrån — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)

(Mål T-213/13)

(2013/C 207/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Square, Inc. (San Fransisco, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Graf)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Frankrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 31 januari 2013 i ärenden R 775/2012-1

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket SQUARE för varor och tjänster i klasserna 9, 35 och 38 — internationellt varumärke som designerar Europeiska unionen nr W 1 032 395

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Nationella ordmärket SQUARE-énergie för varor och tjänster i klasserna 31, 35, 36, 38, 41, 42 och 44

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 23 april 2013 — Atmeh mot harmoniseringsbyrån — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)

(Mål T-239/13)

(2013/C 207/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ammar Atmeh (Diera-Duba, Förenade Arabemiraten) (ombud: advokaten A. Berthet)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Sylvie Fretier (Paris, Frankrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att förevarande talan kan tas upp till sakprövning,
- ändra det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 14 februari 2013 i ärendena R 1482/2011-4 och R 1571/2011-4, och vilandeförklara talan om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket MONTALE MTL MONTALE Dezign (nr 003 874 807), som väckts av Ammar Atmeh i väntan på ett slutligt beslut i de mål om ogiltighet och upphävande av Sylvie Fretiers varumärken som anhängiggjorts vid Tribunal de Grande Instance de Paris, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket innehållandes orddelarna "MONTALE MTL MONTALE Dezign" för varor och tjänster i klass 3 — ansökan nr 3 874 807

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sylvie Fretier

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Nationellt figurmärke innehållandes orddelarna "PIERRE MONTALE MONTALE M"

samt det nationella figurmärket och internationella registrering innehållandes orddelarna "MTL MONTALE" för varor i klass 3

Annuleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Avslag på den talan som väckts av sökanden och fastställande av att talan som väckts av Sylvie Fretier inte kan tas upp till sakprövning

Grunder: Åsidosättande av regel 20 i förordning nr 2868/95 och principen om god förvaltningssed

Talan väckt den 25 april 2013 — Aldi Einkauf mot harmoniseringsbyrån — Alifoods (Alifoods)

(Mål T-240/13)

(2013/C 207/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks och C. Fürsen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Alifoods, SA (Alicante, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 25 februari 2012 i ärende R 407/2012-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Alifoods, SA

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke som innehåller ordet Alifoods, för varor och tjänster i klasserna 29, 32 och 35 — gemenskapsvarumärkesansökan nr B 1 825 002

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det internationella ordmärket ALDI och gemenskapsordmärket ALDI för varor och tjänster i klasserna 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41 och 42

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 25 april 2013 — Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen

(Mål T-241/13)

(2013/C 207/63)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: I. Khalkias, S. Papaianou och A. Vasilopoulou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökande yrkar att tribunalen ska

— bifalla talan,

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2013/123/EU av den 26 februari 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (delgivet med nr C(2013) 981) (EUT L 67, s. 20), i den del beslutet avser Republiken Grekland, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

När det gäller de finansiella korrigeringar som åläggs i kommissionens genomförandebeslut 2013/123/EU av den 26 februari 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (delgivet med nr C(2013) 981) (EUT L 67, s. 20), i den del beslutet ålägger Republiken Grekland finansiella korrigeringar i fråga om stöd enligt artikel 69 i förordning nr 1782/2003, i nöt-, får- och getsam samt tobakssektorn, för ansökningsåren 2006 och 2007, anför Republiken Grekland följande grunder till stöd för talan om ogiltigförklaring:

Den första grunden avser att den finansiella korrigering som ålagts för brister i fråga om genomförandet av artikel 69 i förordning nr 1782/2003⁽¹⁾ är rättsstridig och ska ogiltigförklaras. Skälen till detta är för det första att den strider mot artikel 69 i

förordning nr 1782/2003, som är frivillig för medlemsstaterna att genomföra och som ger dem ett stort utrymme för skönmässig bedömning i fråga om vilka personer som ska ha rätt till den ytterligare betalningen, vilka villkor som en person måste uppfylla för att ha en sådan rätt samt de mer specifika villkoren för att bevilja den ytterligare betalningen. För det andra medför inte ett bristande genomförande av artikel 69 i förordning nr 1782/2003 att fonden orsakar skada, vilket är ett rekvisit enligt artikel 31 i förordning nr 1290/2005⁽²⁾ för att kommissionen ska ha rätt att ålägga en finansiell korrigering.

Den andra grunden avser att den finansiella korrigering som ålagts för brister i samband med de avgörande kontrollerna inom tobakssektorn är rättsstridig och ska ogiltigförklaras. Skälen till detta är för det första att kommissionens konstaterande av att kontrollerna på plats inte uppfyllde kraven i förordning nr 796/2004⁽³⁾ är grundat på en oriktig tolkning och tillämpning av artikel 23 i den förordningen samt på en bristfällig bedömning av de faktiska omständigheterna. Vidare är kommissionens motivering till detta konstaterande bristfällig och motstridig. För det andra är kommissionens konstaterande av att de avgörande kontrollerna hos förädlingsföretagen inte hade utförts grundat på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvär villkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18).

Talan väckt den 29 april 2013 — Castell Macía mot harmoniseringsbyrån — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Mål T-242/13)

(2013/C 207/64)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: José Castell Macía (Elche, Spanien) (ombud: advokaterna G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback och G. Macias Bonilla)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapest, Ungern)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 7 februari 2013 i ärende R 1401/2012-1 så att invändningen avslås och ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 6 798 862 "PEPE CASTELL" beviljas samt ska förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta kostnaderna i båda förfarandena,
- fastställa att harmoniseringsbyrån i egenskap av svarande ska bära sina rättegångskostnader och ersätta sökanden för dennes kostnader i förevarande förfarande,
- i förekommande fall fastställa att den övriga parten i förfarandet bär sina rättegångskostnader och ersätter sökandens kostnader i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PEPE CASTELL" för varor och tjänster i klasserna 16, 25 och 39 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 6 798 862.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: PJ Hungary Szolgáltató kft

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärke med ord-elementen "Pepe Jeans FOOTWEAR" för varor i klass 25

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 2 maj 2013 — MHCS mot harmoniseringsbyrån — Ambra (DORATO)

(Mål T-249/13)

(2013/C 207/65)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: MHCS (Epernay, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Boutron, N. Moya Fernández och L-E. Balleydier)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Ambra S.A. (Warszawa, Polen)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att ansökan jämte bilagor kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Ambra S.A.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke som föreställer en flaskhalsetikett och som innehåller ordelementet "DORATO" för varor i klass 33 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 9131228

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: MHCS

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärken som föreställer en flaskhalsetikett för varor i klass 33

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 2 maj 2013 — Naazneen Investments mot harmoniseringsbyrån — Energy Brands (SMART WATER)

(Mål T-250/13)

(2013/C 207/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Naazneen Investments Ltd (Limassol, Cypern) (ombud: juristerna P. Goldenbaum, I. Rohr och T. Melchert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Energy Brands, Inc. (New York, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut i ärende R 1101/2011-2, och
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Ordmärket SMART WATER, gemenskapsvarumärke med registreringsnummer 781 153

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Annuleringsenhetens beslut: Upphävande av gemenskapsvarumärket

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 51.1 a i rådets förordning nr 207/2009

Talan väckt den 6 maj 2013 — Orthogen mot harmoniseringsbyrån — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)

(Mål T-253/13)

(2013/C 207/67)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Orthogen AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: M. Finger och S. Krüger, Rechtsanwälte)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Karlsfeld, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 februari 2013 i ärende R 382/2012-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden samt kostnaderna i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket IRAP för varor och tjänster i klasserna 1, 5, 10, 42 och 44 — gemenskapsvarumärke nr 3 609 121

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Absolut registreringshinder. IRAP är en vedertagen förkortning för ett visst protein, vilket spelar en betydande roll vid vissa medicinska respektive veterinärmedicinska behandlingar.

Annuleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan om ogiltighetsförklaring.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009. Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 6 maj 2013 — Stayer Ibérica mot harmoniseringsbyrån — Korporaciya "Masternet" (STAYER)

(Mål T-254/13)

(2013/C 207/68)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Stayer Ibérica (Pinto, Spanien) (ombud: advokaten S. Rizzo)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: ZAO Korporaciya "Masternet" (Moskva, Ryssland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån överklagandet där delvis bifölls och registrering som gemenskapsvarumärke nr 4675881 avlogs för följande varor:
 - Klass 7: Redskap och verktyg; maskindelar med diamantverktyg för skärning, fräsning och polering; skär och skivor för skärning för industrin avseende marmor, granit, sten, sandsten, golvplattor, tegelrött, tegel, betong, makadam, och i allmänhet skärverktyg som maskindelar av de ingående i klass 7.
 - Klass 8: Slipverktyg (handdrivna) (slipskivor), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket "STAYER" — Registrering som gemenskapsvarumärke nr 4 675 881

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten i förfarandet vid överklagandenämnden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Grunderna för ansökan om ogiltighetsförklaring var de i artikel 53.1 a jämförd med artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009

Annuleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Delvist bifall till överklagandet

Talan väckt den 8 maj 2013 — Republiken Polen mot kommissionen

(Mål T-257/13)

(2013/C 207/69)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2013/123/EU av den 26 februari 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 67, s. 20), i den del beloppen 28 763 238,60 euro och 5 688 440,96 euro, som utbetalts från av ett av Republiken Polen godkänt utbetalningsställe, undantagits från finansiering,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 7.1 första stycket i förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾ och artikel 31.1 i förordning (EG) nr 1290/2005⁽²⁾, på grund av att den finansiella korrigeringen gjordes med stöd av ett felaktigt fastställande av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättslig tolkning.

— Kommissionen genomförde — med stöd av ett felaktigt fastställande av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättslig tolkning — den finansiella korrigeringen,

trots att utbetalningarna från de polska myndigheterna hade verkställts i överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna. Republiken Polen har ifrågasatt kommissionens felaktiga rättsliga tolkning och felaktiga fastställande av de faktiska omständigheterna när det gäller påstådda brister i systemet för förvaltning av åtgärden "förtidspension", vilka, för det första, rör kravet på att ha bedrivit verksamhet tiden före en överföring av verksamheten med anledning av förtidspension, för det andra, en otillräcklig bevisning för yrkesmässig lämplighet i form av ett intyg som accepterats av polska myndigheter, och, för det tredje, en avsaknad av sanktioner avseende underlåtelse att uppfylla kravet på att den som övertar en jordbruksverksamhet ska bedriva verksamhet under minst fem år.

2. Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 7.4 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1258/1999 och artikel 31.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen, på grund av att schablonkorrigeringen är alldeles för stor i förhållande till faran för finansiella förluster för unionens budget.

— Inga av de påstådda bristerna har lett till finansiella förluster för unionen och kan inte heller leda till några sådana, i vart fall var faran för sådana finansiella förluster helt marginella.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF, på grund av att det angripna beslutet saknar en tillräcklig motivering.

— Kommissionen har till stöd för sina slutsatser i samband med kontroller av tre jordbruksverksamheter inte åberopat några bevis eller anfört några rättsliga eller faktiska konstateranden.

4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen

— Kommissionen har på ett allvarligt sätt åsidosatt subsidiaritetsprincipen, som utgör en fastställd princip i politiken om stöd till landsbygdens utveckling. Kommissionen har genom att tolka programplaneringsdokumenten rörande stöd till landsbygdens utveckling och uppställa krav på det sätt som programmet ska genomföras, ingripit i medlemsstaternas bedömningsutrymme när det gäller sättet att förverkliga de mål som fastställts i programplaneringsdokumenten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, s. 103).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1).

Talan väckt den 3 maj 2013 — Matrazen Concord mot harmoniseringsbyrån — KBT (ARKTIS)

(Mål T-258/13)

(2013/C 207/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Matrazen Concord GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten I. Selting)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: KBT & Co. Ernst Kruchen agezia commerciale società in accomandita (Locarno, Schweiz)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 4 mars 2013 i ärende R 2133/2011-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket ARKTIS för varor i klasserna 20 och 24 — Gemenskapsvarumärke nr 2 818 680

Innehavare av gemenskapsvarumärket: KBT & Co. Ernst Kruchen agezia commerciale società in accomandita

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Matrazen Concord GmbH

Annuleringsenhetens beslut: Delvis bifall till ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på ansökan.

Grunder: Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 7 maj 2013 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-259/13)

(2013/C 207/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, D. Colas och C. Candat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- delvis ska ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut nr 2013/123/EU av den 26 februari 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), i den del det innebär undantagande av de betalningar som har verkställts av Republiken Frankrike inom ramen för kompensationsbidrag för varaktiga naturbetingade nackdelar i enlighet med Plan de Développement Rural Hexagonal 2007–2013 för räkenskapsåren 2008 och 2009,
- alternativt delvis ska ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut nr 2013/123/EU dels i den del det innebär undantagande från EU-finansiering av den del av betalningarna som verkställts av Republiken Frankrike inom ramen för kompensationsbidrag för varaktiga naturbetingade nackdelar för får som inte har anmälts för fårbidrag, dels i den del det innebär undantagande från EU-finansiering av den del av betalningarna som verkställts av Republiken Frankrike inom ramen för kompensationsbidrag för varaktiga naturbetingade nackdelar för nötkreatur som har blivit föremål för kontrollbesök på plats avseende djuridentifieringskontroller eller nötköttsbidragskontroller, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 10.2, 10.4 och 14.2 i förordning nr 1975/2006 ⁽¹⁾.
 - Åsidosättandet består i kommissionens bedömning att den franska regeringen hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter vad gäller kontroller på grund av att den inte vid kontrollbesöken på plats inom ramen för kompensationsbidrag för varaktiga naturbetingade nackdelar hade räknat de nötkreatur och får för vilka ansökan om fårbidrag hade ingetts. Grunden består av två delar genom vilka sökanden gör gällande
 - att skyldigheten att räkna djuren vid kontrollbesöken på plats inom ramen för kompensationsbidrag för varaktiga naturbetingade nackdelar strider mot djurtäthetskravets kontinuitet och mot likabehandlingsprincipen, och
 - att kommissionen gjorde en felaktig tolkning av artiklarna 10.2, 10.4, och 14.2 i förordning nr 1975/2006 när den fann att det franska kontrollsystemet inte var lämpligt för att säkerställa efterlevanden av djurtäthetskravet.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 2.2 i förordning nr 1082/2003⁽¹⁾ och av artikel 26.2 b i förordning nr 796/2004⁽²⁾ avseende formerna för kontroller inom ramen för identifiering av nötkreatur eller nötkreatursbidrag.

Åsidosättandet har skett genom att kommissionen fann att artiklarna 10.2, 10.4, och 14.2 i förordning nr 1975/2006 gjorde det obligatoriskt att räkna djuren vid ett kontrollbesök på plats för att säkerställa efterlevnaden av djurtätetskravet.

3. Tredje grunden: Det görs alternativt gällande att kommissionen olagligen har utsträckt tillämpningen av den schablonmässiga korrigeringen till att omfatta fåranläggningar för vilka färbidrag inte kan erhållas och nötkreatursanläggningar som har kontrollerats inom ramen för identifiering av nötkreatur eller nötkreatursbidrag.

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 1975/2006 av den 7 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 i fråga om kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EGT L 368, s. 74).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 1082/2003 av den 23 juni 2003 om närmare föreskrifter för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 när det gäller miniminivån för de kontroller som skall utföras inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur (EUT L 156, s. 9).

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18).

Talan väckt den 15 maj 2013 — Skysoft Computersysteme mot harmoniseringsbyrån — British Sky Broadcasting och Sky IP International (SKYSOFT)

(Mål T-262/13)

(2013/C 207/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Ehrlinger och T. Hagen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: British Sky Broadcasting Group plc och Sky IP International Ltd (Isleworth, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden fattade den 20 mars 2013, genom vilket det avslog sökandens överklagande av det beslut som harmoniseringsbyråns invändningsenhet fattade den 30 september 2011 och som innebar bifall på den invändning som framställdes av motparterna vid överklagandenämnden,

— förplikta motparterna vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet överklagandeförfarandet,

— förplikta svaranden att förete de bilagor som ingetts av motparterna vid överklagandenämnden och sökanden inom ramen för invändningsförfarandet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "SKYSOFT" — ansökan om gemenskapsvarumärke nr 4 782 645 för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 37, 38 och 42

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparterna vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "SKY" för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 och 42

Invändningsenhetens beslut: Bifall på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 8 maj 2013 — Lausitzer Früchteverarbeitung mot harmoniseringsbyrån — Rivella International (holzmichel)

(Mål T-263/13)

(2013/C 207/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Lausitzer Früchteverarbeitung GmbH (Sohland, Tyskland) (ombud: advokaten A. Weiß)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Rivella International AG (Rothrist, Schweiz)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 1968/2011-1, som fattats av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 21 februari 2013,
- ändra det överklagade beslutet i den del invändningen ogillas,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna inbegripet kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet "holzmittel" för varor och tjänster i klasserna 21, 24, 32, 33 och 38 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 8 904 278

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Rivella International AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Internationella figurmärken med ordelementen "Michel" och Michel POWER för varor i klasserna 29, 30, 32 och 33.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och avslag på ansökan

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 20 maj 2013 — The Polo/Lauren Company, LP mot harmoniseringsbyrån — FreshSide (Återgivning av en pojke på cykel som håller i en klubba)

(Mål T-265/13)

(2013/C 207/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: The Polo/Lauren Company, LP (New York, Förenta staterna) (ombud: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister och R. Black, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: FreshSide Ltd (London, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 1 mars 2013 i ärende R 15/2012-2, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande en återgivning av en pojke på cykel som håller i en klubba för varor i klasserna 18, 25 och 28 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 8 766 917

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärke innehållande en återgivning av en polospelare på häst för varor i klasserna 9, 18, 20, 21, 24 och 25

Invändningsenhetens beslut: Ogillade invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslog överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i rådets förordning nr 207/2009

Talan väckt den 21 maj 2013 — Italien mot kommissionen

(Mål T-268/13)

(2013/C 207/75)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: S. Fiorentino, avvocato dello Stato och G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2013) slutlig av den 7 mars 2013, vilket offentliggjordes den 11 mars samma år på de tre grunder som anförs nedan, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den italienska regeringens överklagande avser Europeiska kommissionens beslut K(2013) slutlig av den 7 mars 2013, vilket offentliggjordes den 11 mars samma år. Genom detta beslut förelade kommissionen, som en följd av domstolens dom av den 17 november 2011 i mål C-469/09, Republiken Italien ett vite på 16 533 000 euro.

Domstolen hade i denna dom bland annat förpliktat Republiken Italien att till Europeiska kommissionen betala in, på kontot "Europeiska unionens egna medel", ett vite till ett belopp som hade beräknats genom att multiplicera grundbeloppet på 30 miljoner euro med en procentandel av det olagliga stöd som förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden, i förhållande till det totala belopp som ännu inte hade återkrävts vid den tidpunkt då domen meddelades för varje halvårs försening med att vidta nödvändiga åtgärder för att efterkomma domen av den 1 april 2005 i mål C-99/02, kommissionen mot Italien.

Klaganden anför tre grunder till stöd för sin talan.

1. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 260.1 och 3 andra stycket FEUF: Åsidosättande av den dom som är föremål för genomförande (domstolens dom av den 17 november 2011 i mål C-469/09, kommissionen mot Italien), på grund av en felaktig tolkning av den punkt i domen i vilken "de belopp som ännu inte har återkrävts vid den tidpunkt då denna dom meddelas" används som referens.

Den italienska regeringen anser att denna punkt i domen ska tolkas så att det datum som ska beaktas inte är det datum då domen meddelas, utan det datum då bevisupptagningen i målet avslutas, det vill säga den tidpunkt då de faktiska omständigheter på vilka domstolen definierade talan stod klara. Den Italienska regeringen anser nämligen att de återkrav som genomfördes under förfarandet, men efter det att undersökningen hade avslutats, ska beaktas i syfte att sätta ned halvårsvitet.

2. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 260.1 och 3 andra stycket FEUF: Åsidosättande av den dom som är föremål för genomförande, på grund av en felaktig tolkning av den punkt i domen i vilken det slås fast att det, för beräkningen av det vite som ska inbetalas varje halvår, saknas anledning att beakta de belopp som avser stöd som "ännu inte har återkrävts eller som inte har fastställts vid utgången av de aktuella perioden".

Den Italienska regeringen anser att denna verkställighetspunkt i domen ska tolkas så, att det för den ovannämnda bedömningen, är de bevis som lagts fram under referenshalvåret som ska beaktas och inte det förhållandet att bevisen ifråga har kommit till kommissionens kännedom före utgången av denna period. Den italienska regeringen anser

nämligen att kommissionens motsatta tolkning, enligt vilken Republiken Italien skulle ha haft en skyldighet att, för beräkningen av halvårsvitet, inkomma med bevisning senast under det aktuella halvårets sista dag, vilket innebär att de belopp som faktiskt återkrävts under denna period, men som inte har kommunicerats kommissionen förrän efter detta datum, inte kommer med i beräkningen, strider mot principen om lojalt samarbete och är inte motiverad av det krav som domstolen har uppställt, och innebär till slut att den tidsfrist som de italienska myndigheterna har fått för att efterkomma detta krav och på så sätt minska halvårsvitet reduceras på ett oacceptabelt sätt.

3. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 260.1 och 3 andra stycket FEUF: Åsidosättande av den dom som är föremål för genomförande, med avseende på fordringarna mot de företag som ingått en "accordsuppgörelse" eller har ställts under "konkursförvaltning".

I beslutet avräknas nämligen inte, från det stöd som skulle ha betalats tillbaka före utgången av referenshalvåret, fordringar på dessa företag som uppkommit under motsvarande inslovensförfarande, trots att den italienska regeringen anser att det rör sig om fordringar som medlemsstaten har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att återkräva och som därför bör avräknas från det stödbelopp som ska återbetalas enligt den dom som är föremål för genomförande.

Överklagande ingett den 19 maj 2013 av Markus Brune av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 mars 2013 i mål F-94/11, Brune mot kommissionen

(Mål T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Markus Brune (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten H. Mannes)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen, med samma yrkanden som åberopats i personaldomstolen, ska

— upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 21 mars 2013 i mål F-94/11, Brune mot kommissionen,

— i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande grunder.

1. Första grunden: Felaktig bedömning av skyldigheten att delta i ett nytt muntligt prov

— Det har inte i den överklagade domen beaktats att det nya muntliga prov som hölls för att följa dom av den 29 september 2010, Brune mot kommissionen (F-5/08, 2010, s. I-0000, nedan kallad domen i målet Brune) åsidosätter principerna om likabehandling och om en objektiv bedömning samt artikel 266 FEUF.

— Personaldomstolen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning, och rentav gjort en motsägelsefull bedömning av de faktiska omständigheterna (särskilt med beaktande av villkorten i artikel 266 FEUF, förbudet mot särbehandling och kravet på att samma bedömningskriterier ska tillämpas).

2. Andra grunden: Bristande hänsyn har tagits till alternativa lösningar

— I den överklagade domen underkändes utan bärande motivering de alternativa lösningar som hade föreslagits för att följa domen i målet Brune, även om kommissionen enligt rättspraxis skulle ha försökt finna sådana lösningar.

— Vid prövningen av de alternativa lösningarna feltolkades i den överklagade domen principerna om likabehandling och en objektiv bedömning, artikel 27 i tjänsteföreskrifterna samt meddelandet om uttagningsprov.

3. Tredje grunden: I andra hand: felaktig bedömning av de brister i förfarandet som skett vid förberedandet av det nya provet

— Personaldomstolen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning såväl av de faktiska omständigheterna som av kommissionens frihet att organisera provet efter eget skön beträffande fristen för inbjudan att delta i provet, upplysningar om uttagningskommitténs sammansättning och upplysningar om gällande rätt.

— Det prövades inte i den överklagade domen huruvida klaganden, mot bakgrund av de kompletterande upplysningar som en annan sökande har mottagit, har utsatts för särbehandling.

— Personaldomstolen har vid prövningen av frågan huruvida uttagningskommittén var partisk i den överklagade domen endast konstaterat att det saknas bevis för att klaganden särbehandlades vid det första provet, utan att pröva huruvida uttagningskommittén var partisk vid det nya provet.

4. Fjärde grunden: Felaktig bedömning av det tredje, fjärde och femte yrkandet

— Personaldomstolen har inte beaktat att det är tillåtet att göra generella bedömningar, såvida dessa inte medför konkreta skyldigheter för institutionerna.

— I den överklagade domen feltolkades slutsatserna om ersättning för förlust således att det i domen påstods att klaganden inte hade begärt någon ersättning, trots att ett sådant yrkande tydligt framfördes vid förhandlingen.

— I den överklagade domen beaktades inte att personaldomstolen har en skyldighet, rentav ex officio, att pröva ersättning för förlust, det vill säga även om detta inte särskilt har yrkats.

5. Femte grunden: Beslutet om rättegångskostnader innebär en särbehandling

— Klaganden har utsatts för en särbehandling i den överklagade domen i förhållande till sökanden i mål F-42/11, Honnefelder mot kommissionen, genom att personaldomstolen, mot bakgrund av artikel 87.2 i rättegångsreglerna, fann att klaganden inte kunde dra nytta av en omständighet som bedömts vara relevant i domen i det nämnda målet Honnefelder mot kommissionen.

Talan väckt den 21 maj 2013 — SACBO mot kommissionen och TEN-TEA

(Mål T-270/13)

(2013/C 207/77)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Società per l'aeroporto civile di Bergamo Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Italien) (ombud: advokaterna M. Muscardini och G. Greco)

Svarande: Genomförandeorganet för det transeuropeiska transportnätet, Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det fastställs att vissa externa kostnader inte är stödberättigade, med påföljande reduktion av den samfinansiering som skulle ha utgått, och i den mån 158 517,54 euro återkrävs, med därpå följande rättsverkningar, och

— förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan om ogiltigförklaring avser det beslut som Genomförandeorganet för det transeuropeiska transportnätet (TEN-TEA) fattade den 18 mars 2013 avseende "Avslutande av åtgärd 2009-IT – Genomförandeorganet för det transeuropeiska transportnätet 'Studie avseende intermodal utveckling av flygplatsen Bergamo-Orio al Serio' — kommissionens beslut K(2010) 4456" (1)

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007, samt artikel III.4.2.2 och III.4.2.3 i kommissionens beslut (2010) 4456 av den 24 juni 2010.

— Sökanden gör i det avseendet gällande att "anmälningsförfarandet" i artikel III.4.2.3 i beslutet om samfinansiering inte har genomförts.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 17.2 och 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004, av artikel 296 andra stycket FEUF, av artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och av artikel II.2.3 i kommissionens beslut (2010) 4456 av den 24 juni 2010.

Sökanden gör i det avseendet gällande följande:

— Motiveringen är motsägelsefull i den mån det i beslutet bekräftas att det har skett en otillåten "splittring av marknader", samtidigt som det i övrigt anges att "föremålen för marknaderna" är "så starkt sammanbundna" att de borde ha varit föremål för en enda upphandling.

— Konstaterandet att det har skett en otillåten splittring av en enda marknad är felaktigt, då detta vederläggs av innehållet i kommissionens beslut (2010) 4456 av den 24 juni 2010.

— Marknaderna har inte splittrats och projekten har inte delats.

— Direktiv 2005/17/EG är inte tillämplig på marknader under tröskelvärdet i avsaknad av gränsöverskridande intresse.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel I.3.1 i kommissionens beslut (2010) 4456 av den 24 juni 2010, av artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 296 FEUF och av principen om skydd för berättigade förväntningar

Sökanden gör i det avseendet gällande följande:

— Motiveringen är motsägelsefull eftersom den strider mot de rättsakter på grundval av vilka TEN-TEA accepterade och godkände den strategiska handlingsplanen och lägesrapporten.

— De aktiviteter som SACBO har utfört motsvarar dem som var föremål för gemenskapsfinansiering.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 40.2 b-d i direktiv 2004/17/EG.

— Direktiv 2004/17/EG är inte tillämpligt på de marknader som är föremål för samfinansiering då de avser "studier" och "forskning".

— Det är omöjligt att genomföra en konkurrensutsatt upphandling på grund av de tidsfrister som har fastställts i beslutet om gemenskapsfinansiering.

5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Sökanden anser att svaranden har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att tillämpa hårdare regler på den påstådda överträdelsen än dem som ska tillämpas i de fall samfinansieringsåtgärden upphävs.

(¹) "Closure of Action n° 2009 IT 91407 S — 'STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY' — Commission Decision C(2010) 4456".

Talan väckt 21 maj 2013 — Max Mara Fashion Group mot harmoniseringsbyrån — Mackays Stores (M&Co.)

(Mål T-272/13)

(2013/C 207/78)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Max Mara Fashion Group Srl (Turin, Italien) (ombud: advokaten F. Terrano)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden fattade den 7 mars 2013 i ärende R 1199/2012-2,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande orddelen "M&Co." för varor och tjänster i klasserna 25 och 35 — ansökan om gemenskapsvarumärke nr 9 128 679

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärke innehållande orddelen "MAX&Co." för varor och tjänster i klasserna 18, 24, 25, 35, 42

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009

Talan väckt den 17 maj 2013 — Sarafraz mot rådet

(Mål T-273/13)

(2013/C 207/79)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (ombud: advokaten T. Walter)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 206/2013 av den 11 mars 2013 om genomförande av artikel 12.1 i förordning (EU) nr 359/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran, i den del som rör Mohammad Sarafraz, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar

— Rådet har åsidosatt sökandens rätt till effektivt rättsskydd och särskilt motiveringsskyldigheten genom att rådet inte har gett en tillräcklig grund för sitt beslut att uppta sökanden i förteckningen i bilagan till den angripna genomförandeförordningen.

— Rådet har åsidosatt sökandens rätt att yttra sig genom att rådet inte har berett sökanden tillfälle att i enlighet med artikel 12.2 i förordning (EU) nr 359/2011⁽¹⁾ lämna synpunkter på att han upptagits i denna förteckning och därmed få rådet att ompröva sitt beslut.

2. Andra grunden: Det finns inget stöd för att uppta sökanden i förteckningen

— Av de skäl som rådet har anfört till stöd för sitt beslut att uppta sökanden i förteckningen framgår inte vad som är rådets rättsliga grund för detta beslut.

— Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den beslutat att uppta sökanden i förteckningen i bilagan till den omtvistade genomförandeförordningen.

— Det enda konkreta skäl som rådet har anfört för att uppta sökanden i förteckningen kan särskilt inte motivera detta beslut.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen *ne bis in idem*

— Den enda konkreta skäl som rådet har anfört för att uppta sökanden i förteckningen har redan lett till att de brittiska mediemyndigheterna har vidtagit sanktioner.

— Rådet har inte gjort gällande att det trots denna sanktion har förekommit ytterligare överträdelse som kan utgöra skäl för att uppta sökanden i förteckningen.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av sökandens grundläggande rättighet att utnyttja sin media- och yttrandefrihet samt sin rätt till fri rörlighet och äganderätt

— Beslutet att uppta sökanden i förteckningen utgör ett oberättigat och oproportionerligt ingrepp i sökandens media- och yttrandefrihet, och det har till syfte att hindra sökanden från att, med hjälp av sin radio- och TV-verksamhet, rapportera från och till Europa.

— Beslutet att uppta sökanden i förteckningen utgör ett oberättigat och oproportionerligt ingrepp i flera av sökandens skyddade grundläggande rättigheter (äganderätten, näringsfriheten och rätten till fri rörlighet).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 359/2011 av den 12 april 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran (EUT L 100, s. 1).

Talan väckt den 17 maj 2013 — Emadi mot rådet

(Mål T-274/13)

(2013/C 207/80)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (ombud: advokaten T. Walter)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 206/2013 av den 11 mars 2013 om genomförande av artikel 12.1 i förordning (EU) nr 359/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran, i den del den avser Hamid Reza Emadi, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar

- Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar och i synnerhet motiveringsskyldigheten genom att inte tillräckligt motivera sitt beslut att föra upp sökanden på förteckningen i bilagan till den angripna genomförandeförordningen.
- Rådet har åsidosatt sökandens rätt att yttra sig genom att sökanden inte har getts den i artikel 12.2 i förordning (EU) nr 359/2011 ⁽¹⁾ föreskrivna möjligheten att ta ställning till uppförandet på sanktionsförteckningarna, och på så sätt få till stånd en prövning av rådet.

2. Andra grunden: Det saknas grund för att föra upp sökanden i sanktionsförteckningarna

- Av de av rådet angivna skälen för att ta upp sökanden i sanktionsförteckningarna framgår inte på vilken rättslig grund rådet stödjer sig.
- Det av rådet enda angivna konkreta skälet för att ta upp sökanden i sanktionsförteckningarna motiverar i synnerhet inte ett uppförande på sanktionsförteckningen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om förbud mot att straffas två gånger (*ne bis in idem*)

- Det av rådet enda angivna konkreta skälet för att ta upp sökanden i sanktionsförteckningarna är redan föremål för en sanktion från en brittisk myndighet för medietillsyn.
- Rådet har inte gjort gällande att sökanden trots, eller efter, denna sanktion har gjort sig skyldig till vidare överträdelse som rättfärdigar ett uppförande på sanktionsförteckningen.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av sökanden grundläggande rättigheter avseende fri radio och TV, yttrandefrihet, fri rörlighet och fri äganderätt

- Att föra upp sökanden på sanktionsförteckningen utgör ett icke motiverat och oproportionerligt ingrepp i hans medie- och yttrandefrihet, vilket särskilt är inriktat på att hindra sökanden, eller det programföretag för vilket han arbetar, från att rapportera från och till Europa.
- Att föra upp sökanden på sanktionsförteckningen utgör ett icke motiverat och oproportionerligt ingrepp i andra skyddade grundläggande rättigheter (rätten till egendom, rätten till anställning och den fria rörligheten).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 359/2011 av den 12 april 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran (EUT L 100, s. 1).

Talan väckt den 23 maj 2013 — Italien mot kommissionen

(Mål T-275/13)

(2013/C 207/81)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato, och G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/249/13 för att upprätta en anställningsreserv för 37 respektive 27 tjänster som handläggare (AD 7) inom områdena makroekonomi och finansekonomi.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser ogiltigförklaring av det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/249/13 för att upprätta en anställningsreserv för 37 respektive 27 tjänster som handläggare (AD 7) inom områdena makroekonomi och finansekonomi.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 263, 264 och 266 FEUF
 - Kommissionen har underlåtit att beakta domen i mål C-566/10 P, i vilken det slås fast att det inte är tillåtet att endast ge deltagarna i unionens allmänna uttagningsprov möjlighet att välja mellan engelska, franska och tyska som andraspråk. Sådana uttagningsprov är ogiltiga.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 342 FEUF samt artiklarna 1 och 6 i förordning nr 1/58.
 - Sökanden gör härvid gällande att genom att deltagarna i unionens allmänna uttagningsprov endast ges möjlighet att välja mellan engelska, franska och tyska som andraspråk, har kommissionen i praktiken infört nya språkregler för institutionerna och har därigenom infört regler på ett område som omfattas av rådets exklusiva behörighet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 12 EG, numera artikel 18 FEUF, artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 6.3 EU, artikel 1.2 och 1.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, artiklarna 1 och 6 i förordning nr 1/58, artikel 1 d punkterna 1 och 6 samt artiklarna 27.2 och 28 f i tjänsteföreskrifterna.
 - Sökanden gör gällande att den begränsning i språkhänseende som kommissionen har infört är diskriminerande, eftersom bestämmelserna i fråga utgör hinder för att införa språkbegränsningar för unionsmedborgarna och institutionernas tjänstemän som inte föreskrivs på ett generellt och objektivt sätt i institutionernas arbetsordningar såsom anges i artikel 6 i förordning nr 1/58, vilka ännu inte antagits, samt utgör hinder för att införa sådana begränsningar utan att det är särskilt motiverat i tjänstens intresse.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 6.3 EU i den del som avser att principen om berättigade förväntningar utgör en grundläggande rättighet som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.
 - Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt medborgarnas förväntningar på att de ska kunna välja vilket av unionens språk som helst som andraspråk, såsom var fallet fram till år 2007 och som följer av EU-domstolens dom i mål C-566/10 P.
5. Femte grunden: Maktmissbruk och åsidosättande av grundläggande bestämmelser avseende uttagningsprovets utformning och syfte.
 - Härvid görs gällande att om kommissionen inför allmänna begränsningar i preventivt syfte så att man endast kan välja mellan tre språk som andraspråk, innebär det i praktiken att prövningen av de sökandes språkkunskaper tidigareläggs till att genomföras i samband med bedömningen av om de får delta i uttagningsprovet. Den bedömningen borde i stället göras vid rättningen av uttagningsproven. Härigenom fastställs språkkunskaperna mot bakgrund av yrkeskunskaperna.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artiklarna 18 och 24.4 FEUF, artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 2 i förordning nr 1/58, artikel 1 d punkterna 1 och 6 i tjänsteföreskrifterna.
 - Sökanden gör gällande att genom att Epso föreskriver att ansökningshandlingarna med nödvändighet ska vara avfattade på engelska, franska eller tyska, och att Epso på samma språk avfattar sina meddelanden till de sökande under uttagningsförfarandets gång, åsidosätts unionsmedborgarnas rätt att kommunicera på det egna språket med institutionerna och därmed föreligger ytterligare diskriminering av dem som inte kan de språken.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 6 i förordning nr 1/58, artiklarna 1 d punkterna 1 och 6 samt 28 f i tjänsteföreskrifterna, artikel 1.1 f i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, artikel 296.2 FEUF (brist på motivering), åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Förvanskning av de faktiska omständigheterna.
 - Sökanden gör i detta avseende gällande att kommissionen har motiverat sitt beslut att införa begränsningen av antalet möjliga andraspråk till tre genom kravet att nyanställda direkt måste kunna kommunicera inom institutionen. Denna motivering innebär en förvanskning av de faktiska omständigheterna, eftersom de tre språken i fråga inte utgör de mest använda vid kommunikationen mellan de olika språkgrupperna inom institutionerna. Dessutom är åtgärden inte proportionerlig i förhållande till begränsningen av den grundläggande rättigheten att inte diskrimineras i språkhänseende.

Talan väckt den 15 maj 2013 — Now Wireless mot
harmoniseringsbyrån — Starbucks (HK) (now)

(Mål T-278/13)

(2013/C 207/82)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Now Wireless Ltd (Guildford, Förenade kungariket)
(ombud: T. Alkin, Barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kina)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

- upphäva gemenskapsvarumärkesregistrering nr 1421700 på grund av bristande användning och
- förplikta varumärkesinnehavaren att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Figurmärke innehållande ordet "now" för tjänster i klasserna 35, 41 och 42 — Gemenskapsvarumärke nr 1 421 700

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Annulleringsenhetens beslut: Delvis upphävning av gemenskapsvarumärkesregistreringen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 51.1 a och 51.2 i rådets förordning nr 207/2009

Talan väckt den 24 maj 2013 — Ezz m.fl. mot rådet

(Mål T-279/13)

(2013/C 207/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypten), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypten), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Förenade kungariket), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza, Egypten) (ombud: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, och J. Binns, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2013/144/Gusp av den 21 mars 2013 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 82, s. 54), och rådets förordning (EU) nr 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), som följdes av rådets beslut av den 21 mars 2013, i den del de berör sökandena, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan enligt artikel 263 FEUF åberopar sökandena sex grunder.

1. Som första grund gör sökandena gällande att a) rådets förordning 2013/144/Gusp saknar korrekt rättslig grund, eftersom den inte uppfyller kravet i artikel 29 FEU, och att b) rådets förordning (EU) nr 270/2011 inte kan tillämpas, eftersom den inte uppfyller kraven i den påstådda rättsliga grunden, nämligen artikel 215.2 FEUF.
2. Såvitt avser den andra grunden gör sökandena gällande att kriteriet för att anta restriktiva åtgärder som anges i artikel 1 i rådets beslut 2011/172/Gusp och i artikel 2 i rådets förordning (EU) nr 270/2011 inte är uppfyllt. Dessutom görs gällande att svarandens motivering till antagandet av restriktiva åtgärder mot sökandena är fullständigt otydlig, ospecifik, ogrundad, oberättigad, och otillräcklig för att rättfärdiga att sådana åtgärder antas.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av sökandenas rätt till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd, eftersom a) de restriktiva åtgärderna inte förskriver något förfarande för att meddela sökandena den bevisning som ligger till grund för beslutet om att frysa deras tillgångar, eller för att göra det möjligt för dem att på ett effektivt sätt kunna framföra sina synpunkter avseende denna bevisning, b) de skäl som angetts innehåller ett allmänt, ogrundat och otydligt påstående om rättsliga förfaranden, och c) svaranden har inte gett tillräckliga upplysningar för att göra det möjligt för sökandena att på ett effektivt sätt framföra deras synpunkter, så att det inte är möjligt att rättsligt pröva huruvida rådets beslut och bedömning var välgrundad och med tillräckligt övertygande bevisning.
4. Som fjärde grund gör sökandena gällande att svaranden inte har gett sökandena tillräckliga skäl för att de ska omfattas av de omtvistade åtgärderna, vilket åsidosätter skyldigheten att ge en tydlig redogörelse för de faktiska och specifika skäl som motiverar beslutet, inbegripet de specifika, enskilda skäl som ledde till att svaranden bedömde att sökandena var ansvariga för förskingring av egyptiska statliga tillgångar.
5. Den femte grunden avser åsidosättande, utan motivering och på ett oproportionerligt sätt, av sökandenas rätt till egendom och anseende.
6. Sökandena gör som sjätte grund gällande att svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning när svaranden tog upp sökandena i förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.

Talan väckt den 22 maj 2013 — Iglotex mot harmoniseringsbyrån — Iglo Foods Group (IGLOTEX)

(Mål T-282/13)

(2013/C 207/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Iglotex S.A. (Skórcz, Polen) (ombud: I. Helbig, P. Hansmersmann och S. Rengshausen, lawyers)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Iglo Foods Group Ltd (Feltham, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- ogiltigförklara invändningsenhetens beslut och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket innehållande ordelementet IGLOTEX — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 283 367 för varor i klasserna 29 och 30

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket IGLO för varor i klasserna 29 och 30 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 5 740 238

Invändningsenhetens beslut: Beviljade invändningen för samtliga klasser

Överklagandenämndens beslut: Ogillade överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009

Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 mars 2013 i mål F-131/12, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-283/13 P)

(2013/C 207/85)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens beslut i dess helhet, och
- återförvisa målet till personaldomstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden samma grunder och huvudargument som åberopas i mål T-203/13 P, Marcuccio mot kommissionen.

Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 mars 2013 i mål F-17/12, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-284/13 P)

(2013/C 207/86)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det överklagade beslutet i dess helhet,
- återförvisa målet till personaldomstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden samma grunder och framför i huvudsak samma argument som i mål T-203/13 P, Marcuccio mot kommissionen.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Husky CZ mot harmoniseringsbyrån — Husky of Tostock (HUSKY)

(Mål T-287/13)

(2013/C 207/87)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Husky CZ s.r.o. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten L. Lorenc)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 14 mars 2013, och

— förplikta harmoniseringsbyrån och Husky of Tostock Limited att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Ordmärket HUSKY för varor i klasserna 3, 9, 14, 16, 18 och 25 — gemenskapsvarumärke nr 152 546

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Husky of Tostock Ltd

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Husky CZ s.r.o.

Annulleringsenhetens beslut: Delvist upphävande av gemenskapsvarumärket

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 51.1 a i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 30 maj 2013 — Italien mot kommissionen

(Mål T-295/13)

(2013/C 207/88)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato, och G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rättelsen av meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/177/10, rättelsen av meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/178/10 och rättelsen av meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/179/10, vilka offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning nr C 82 A den 21 mars 2013,

— till följd härav ogiltigförklara de rättade meddelandena, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument liknar dem som redan åberopats i mål T-275/13, Republiken Italien mot kommissionen.

Talan väckt den 3 juni 2013 — SACE och SACE BT mot kommissionen

(Mål T-305/13)

(2013/C 207/89)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: SACE SpA (Rom, Italien), SACE BT SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaterna M. Siragusa och G. Rizza)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslutet i dess helhet, alternativt delvis,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, och

— besluta om varje annan åtgärd som rätten finner lämplig, inklusive alla slags åtgärder för bevisupptagning.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

Denna talan om ogiltigförklaring avser kommissionens beslut K(2013) 1501 slutlig av den 20 mars 2013, i vilket det beslutas om delvist återkrav av det stöd som företaget SACE BT, vilket är verksamt på området för kortfristiga exportförsäkringar, beviljats. Det rör sig närmare bestämt om 2009 års kapitaltillskott från det statligt ägda moderbolaget (SACE SpA) och det återförsäkringsskydd som SACE BT kommit i åtnjutande av.

Kommissionen anser att SACE, i båda fallen, har underlåtit att beakta investeringarnas riskprofiler och att företaget således inte har agerat som en marknadsmässig investerare.

1. Första grunden: Avseende det förhållandet att den italienska staten inte kan tillskrivas ansvaret för de omtvistade åtgärderna.

— Sökandena gör i det avseendet gällande att de omtvistade åtgärderna inte vidtog av SACE SpA:s styrelse på order av offentliga myndigheter eller för att leva upp till de offentliga myndigheternas krav, utan agerade självständigt i kommersiellt och strategiskt hänseende och i full överensstämmelse med marknadsinriktningen, på samma sätt som vid alla andra företagsbeslut, och utan kontroll, övervakning, tillåtelse eller styrning från den vid tidpunkten ende aktieägaren, det vill säga ekonomi- och finansministeriet.

2. Andra grunden: Avseende påståendet att den andra åtgärden innebar en fördel för SACE BT

— Sökandena gör i det avseendet gällande att SACE SpA:s beslut att erbjuda ett återförsäkringsskydd genom att utnyttja de möjligheter som en ekonomisk fas under vilken försäkringspremierna var höga kunde erbjuda, antogs utan tanke på att stödja eller hjälpa SACE BT. Det var för övrigt endast moderbolaget som drog en ekonomisk fördel av återförsäkringsförbindelsen. Kommissionens anmärkningar med avseende på det konstaterade sambandet mellan risktagandet och det belopp som begärdes bekräftas varken av referenslitteraturen eller av praxisen på marknaden, inte ens med avseende på i synnerhet SACE BT. Kommissionens försök att "överföra" den tumregel, som den utan närmare motivering påstår sig ha tillämpat på ett portugisiskt kortfristigt återförsäkringssystem, till andra sammanhang och åtgärder i syfte att visa att storleken på den kommission som utbetalades till SACE SpA borde ha varit högre än minst 10 procent av den kommission som privata återförsäkrare tillämpar för den lägre andel återförsäkringar de åtar sig och den en lägre risk de tar, är inte övertygande.

3. Tredje grunden: Avseende det förhållandet att den tredje och den fjärde åtgärden inte innebar någon fördel för SACE BT.

— Genom de två kapitallinskottet år 2009, trots att det inte förelåg några prognoser med avseende på framtida kassaflöden i SACE BT som kunde tyda på att lönsamhet kunde bli god, åtminstone på lång sikt, har SACE SpA bibehållit värdet på den stora investering som den gjorde i samband med att bolaget bildades för knappt fem år sedan. SACE SpA anser dessutom att likvideringen av dess dotterbolag utsatte hela SACE SpA-koncernen för risken att drabbas av avsevärd skada, i form av värdeförstörrelse och minskad kreditvärdighet till ett belopp som klart överstiger det uppskattade belopp som återstod att betala vid slutet av år 2009. Kommissionen har underlåtit att beakta det stora utrymme för skönsmässig bedömning som den statlige investeraren förfogar över,

genom att ersätta SACE SpA:s bedömning med sin egen enbart på grundval av en felaktigt teoretisk rekonstruktion av det val som en hypotetisk och medveten privat investerare skulle ha gjort i samma situation.

Talan väckt den 4 juni 2013 — Capella mot harmoniseringsbyrån — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)

(Mål T-307/13)

(2013/C 207/90)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Capella EOOD (Sofia, Bulgarien) (ombud: advokaten M. Holtorf),

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara fjärde överklagandenämndens beslut av den 22 mars 2013 (ärende R 164/2012-4),

— ogiltigförklara gemenskapsvarumärket 003611282 "ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry" för varor och tjänster i klasserna

— klass 12: Fordon och fordonstillbehör (ej ingående i andra klasser) med undantag för delar till fordonsfönster och vindrutor, och

— klass 37: Reparation/underhåll; reparationer och underhåll.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: figurmärke innehållande ordelementet "ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry", för varor och tjänster i klasserna 12, 37 och 40 — gemenskapsvarumärke nr. 3 611 282

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Oribay Mirror Buttons, SL

Överklagandenämndens beslut: bifall till överklagandet och avslag på ansökan om upphävande

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: sökanden

Grunder: åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009, åsidosättande av artikel 56 i förordning nr 207/2009, jämförd med regel 37 A iii i förordning nr 2868/95, och åsidosättande av artikel 57.2 i förordning nr 207/2009

Annuleringsenhetens beslut: Delvis bifall till ansökan

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 21 mars 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-24/13)

(2013/C 207/91)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om avslag på sökandens yrkande om skadestånd för de felaktigheter som kommissionen begick inom ramen för ett anställningsförfarande som inte har avslutats.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 5 juni 2012 och den 7 december 2012 om att avslå sökandens skadeståndsyrkande,
- förplikta kommissionen att återupprätta sökandens karriär,
- förplikta kommissionen att betala 14 911,07 euro och därutöver betala in pensionsavgifter från och med oktober 2011, och betala 2 500 euro för den ekonomiska och ideella skada sökanden har lidit, med reservation för ökning eller minskningar av beloppet under förfarandet, jämte dröjsmålsränta beräknad från förfallodag för respektive belopp motsvarande den räntesats som ECB tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, ökad med två procentenheter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 27 mars 2013 — ZZ mot harmoniseringsbyrån

(Mål F-26/13)

(2013/C 207/92)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport för perioden den 1 oktober 2010–30 september 2011 och om skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara den betygsrapport som tillställts sökanden, för perioden den 1 oktober 2010–30 september 2011,
- förplikta harmoniseringsbyrån att utge skadestånd med ett belopp som domstolen finner rimligt — ej understigande 500 euro — till sökanden för ideella och immateriella skada som sökanden lidit till följd av den angripna betygsrapporten, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 27 mars 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-27/13)

(2013/C 207/93)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av besluten att flytta ned sökanden till lönegrad AD8 med tillämpning av artikel 9.1 f i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och om ersättning för den ideella skada och den ekonomiska skada som sökanden har lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som antogs den 5 juni 2012 av trepartstillsättningsmyndigheten i ärende MS 08/058 enligt vilket ”disciplinåtgärd bestående i nedflyttning till lönegrad AD 8 i enlighet med bestämmelsen i artikel 9.1 f i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna vidtas (mot sökanden)”, och vilket ”träder i kraft månaden efter dagen för dess undertecknande”,

- ogiltigförklara beslutet av den 17 december 2012, som delgavs den 18 december 2012, genom vilket tillsättningsmyndigheten avslag det klagomål som sökanden hade inkommit med den 10 oktober 2012 (referensnummer R/566/12),
- förplikta svaranden att, som ersättning för ideell skada, ekonomisk skada och skada av sökandens karriär, provisoriskt betala en euro, med förbehåll för höjning eller sänkning under rättegången, av ett belopp som uppskattas till 20 000 euro, med förbehåll för höjning eller sänkning under förfarandets gång, och
- i vart fall förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 87.1 i personaldomstolens rättegångsregler.

—————

Talan väckt den 27 mars 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-28/13)

(2013/C 207/94)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten E. Boigelot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av besluten att göra flera avdrag på sökandens lön för månaderna juni–oktober 2012.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beskedet av den 6 juli 2012, genom vilket PMO informerade sökanden om sitt beslut att följa Olafs rekommendation av den 30 mars 2012 och angav i) att den hade återtagit 5 530 euro från sökandens lön för juni 2012 (felaktigt erhållna bidragsbelopp), ii) att det skulle dras av 3 822,80 euro från sökandens lön för juli 2012 (dröjsmålsränta på felaktigt erhållna belopp), och (iii) att det skulle dras av 2 372 euro (återbetalning av sjukvårdskostnader) och 699,20 euro (dröjsmålsränta) på sökandens lön för augusti 2012,
- ogiltigförklara de avdrag som gjorts på sökandens lön under månaderna juni och augusti–oktober 2012 och, i förekommande fall, varje annat beslut som kan komma att antas för att genomföra det angripna beslutet,
- ogiltigförklara beskedet av den 10 juli 2012 med begäran om att 3 071,20 euro skulle få dras av från sökandens månadslön för augusti 2012 genom ett enda uttag eller, om skuldbeloppet visade sig vara för högt för att kunna dras av vid ett enda tillfälle, genom att återbetalningen delades upp på flera månader,

- ogiltigförklara beskedet av den 20 juli 2012, genom vilket sökanden informerades om att hans enhet, för julilönen, inte hade kunnat koda in återtagandet av 3 822,80 euro avseende dröjsmålsränta och att hela detta belopp skulle återtas från lönen för oktober 2012, efter de återtag som skulle göras i augusti och september 2012,
- delvis ogiltigförklara det beslut som antagits den 17 december 2012 och beträffande vilket delgivning ägde rum samma dag, i den del det innebär avslag på sökandens klagomål vad beträffar de dagtraktamenten och ersättningar för dröjsmål som tvisten rör,
- förplikta kommissionen att betala dröjsmålsränta från och med månaderna juni 2012, på beloppet 5 530 euro, augusti 2012, på ett första belopp av 1 535,60 euro, september 2012, på ett tillkommande belopp av 1 535,60 euro, och oktober 2012, på beloppet 3 822,80 euro, till dess att dessa belopp har återbetalats till sökanden. På grund av en återbetalning av 3 071,20 euro som verkställts genom lönen för januari 2013, ska det härvid inte utgå någon dröjsmålsränta för tiden efter denna återbetalning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

—————

Talan väckt den 28 mars 2013 — ZZ mot EMA

(Mål F-29/13)

(2013/C 207/95)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte förnya sökandens avtal om visstidsanställning samt skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 30 augusti 2012 att inte förnya sökandens anställningsavtal, att avsluta anställningsförhållandet per den 30 april 2013 och att ålägga honom att ta ledigt,
- ogiltigförklara beslutet av den 26 februari 2013 om avslag på ansökan om att anställningsavtalet skulle förnyas, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna samt erlägga skadestånd om 25 000 euro för ideell skada..

Talan väckt den 8 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-32/13)

(2013/C 207/96)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten F. Moyses)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut om avslag på sökandens begäran att kommissionen ska utge det överskjutande belopp som kommissionen borde ha betalat sökanden som avgångsvederlag.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 januari 2013, i vilket kommissionen avslagit sökandens begäran och sökandens klagomål med yrkande att kommissionen ska utge det överskjutande belopp som kommissionen borde ha betalat sökanden när denne sade upp sig från sin tjänst, och, om så är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 april 2012 genom vilket kommissionen för första gången tagit ställning till sökandens begäran att kommissionen ska omkalkylera det belopp som denna ska betala till sökanden, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 16 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-34/13)

(2013/C 207/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten R. Duta)

Svarande: kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av uttagningskommittén i uttagningsprovet EPSO/AD/231/12 att neka sökanden tillträde till utvärderingstesterna för nämnda uttagningsprov.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara den beslut som antogs den 31 januari 2013 avseende sökandens klagomål av den 25 september 2012,

— ogiltigförklara besluten av den 28 juni 2012 och den 16 juli 2012 genom vilka sökanden informerades om att sökanden saknade tillträde till den första urvalsomgången i det så kallade "bedömningscentret" inom ramen för uttagningsprov EPSO/AD/230-231/12 i vilket sökanden deltog, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 16 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-35/13)

(2013/C 207/98)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att beräkna de pensionsrättigheter som förvärvats före tjänstetillträdet vid kommissionen enligt de nya allmänna tillämpningsföreskrifterna till artikel 11.2 i bilaga VIII i tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— förklara att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,

— ogiltigförklara besluten av den 28 september och den 4 oktober 2012 att beräkna de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat före tjänstetillträdet, inom ramen för överföringen av dessa till Europeiska unionens institutioners pensionssystem, med tillämpning av de allmänna tillämpningsföreskrifterna till artikel 11.2 i bilaga VIII i tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 18 april 2013 — ZZ mot EACEA

(Mål F-36/13)

(2013/C 207/99)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Förvaltningsorganet för undervisning, audiovisuella medier och kultur

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att säga upp sökandens kontrakt med stöd av artikel 47 c i i anställningsvillkoren för övriga anställda.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 24 juli 2012,
- Således:
 - ge tillbaka sökanden tjänsten med verkan från den 25 oktober 2012 och förplikta svaranden att betala lön från denna tidpunkt.
 - radera det angripna beslutet från sökandens personliga handlingar samt alla dokument som har samband med detta,
- förplikta svaranden att betala 10 000 euro i ersättning för icke-ekonomisk skada, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-37/13)

(2013/C 207/100)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av Olafs (Europeiska byrån för bedrägeribekämpning) beslut om att avslå sökandens ansökan om förlängning av anställningsavtalet, efter att personaldomstolen ogiltigförklarat detta beslut genom dom, och talan om ersättning för den ideella och ekonomiska skada sökanden anser sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 8 augusti 2012 om att avslå sökandens ansökan om förlängning av anställningsavtalet,
- om nödvändigt, ogiltigförklara det tysta avslaget av den 12 augusti 2010 på sökandens ansökan om förlängning av anställningsavtalet, för den händelse att dess ogiltigförklaring har ifrågasatts inom ramen för ett överklagande till Europeiska unionens tribunal,

- om nödvändigt, ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 17 januari 2013 om att avslå sökandens klagomål av den 21 september 2012,
- bevilja sökanden en summa motsvarande skillnaden mellan den lön sökanden hade haft om avtalet som tillfälligt anställd hos Olaf förlängts i fyra år och den lön sökanden har sedan maj 2011 (med beaktande av sökandens pensionsrättigheter och normala karriärsutveckling) som ersättning för den ekonomiska skada sökanden lidit,
- ersätta den ekonomiska skada som sökanden lidit genom att ha förlorat möjligheten att erhålla en tillsvidareanställning, vilken fastställts till 250 000 euro i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) och provisoriskt,
- bevilja sökanden en summa av 10 000 euro, vilken fastställts i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) och provisoriskt, som ersättning för den ideella skada sökanden har lidit, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-38/13)

(2013/C 207/101)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att på grundval av de nya allmänna genomförandebestämmelserna beräkna sökandens pensionsrättigheter som förvärvats innan tjänsten tillträdde och som ska tillgodoräknas denne

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- fastställa att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,
- ogiltigförklara beslutet av den 18 juni 2012 att med tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011 beräkna de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat innan denne tillträdde sin tjänst och som ska tillgodoräknas vederbörande i samband med en överföring av pensionsrättigheterna till Europeiska unionens pensions-system,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 29 april 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-39/13)

(2013/C 207/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal och S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet om att pensionsrättigheter som erhållits innan tjänsten vid kommissionen tillträdde ska överföras med tillämpning av de allmänna bestämmelserna om genomförande av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011 (nedan kallade de allmänna genomförandebestämmelserna) och av beslutet om avslag på klagomålet.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet om avslag på sökandens klagomål av den 24 januari 2013 avseende tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelser och försäkringstekniska bestämmelser som var i kraft när sökanden ansökte om överföring av pensionsrättigheter,
- ogiltigförklara det beslut som lönekontoret (PMO) meddelade den 11 juli 2012, i vilket de nya allmänna genomförandebestämmelserna tillämpades,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 7 maj 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-40/13)

(2013/C 207/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om överföring av sökandens pensionsrättigheter till unionens pensionssystem enligt de nya allmänna tillämpningsföreskrifterna till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- förklara att artikel 9 i de allmänna tillämpningsföreskrifterna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,

— ogiltigförklara beslutet av den 11 oktober 2012, av vilket det framgår att de parametrar som anges i de allmänna tillämpningsföreskrifterna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011 tillämpats på överföringen av sökandens pensionsrättigheter, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 8 maj 2013 — ZZ m.fl. mot EIB

(Mål F-41/13)

(2013/C 207/104)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av de beslut som framgår av lönebeskeden för februari 2013, varigenom den årliga lönejusteringen begränsas till 1,8 procent för år 2013, av de informationsbrev som svaranden tillsänt sökandena den 5 februari 2013 och den 15 februari 2013 och av senare lönebesked. Talan om att institutionen ska förpliktas att ersätta den ekonomiska och ideella skada som sökandena påstår sig ha lidit.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det beslut som framgår av lönebeskeden för februari 2013, varigenom den årliga lönejusteringen begränsas till 1,8 procent för år 2013, och, som en följd härav, ogiltigförklara liknande beslut i senare lönebesked, och, om så är nödvändigt, ogiltigförklara de två informationsbrev som svaranden tillsänt sökandena den 5 februari 2013 och den 15 februari 2013,

— förplikta svaranden att såsom skadestånd för ekonomisk skada till var och av sökandena betala i) utestående lönebelopp med tillämpning av den årliga justeringen för år 2013, det vill säga en ökning med 1,8 procent för perioden från den 1 januari 2013 till den 31 december 2013, ii) utestående lönebelopp som motsvarar vad som blir följden av tillämpning av den årliga justeringen på 1,8 procent för år 2013 på de lönebelopp som betalas ut från och med januari 2014, iii) dröjsmålsränta på utestående lönebelopp fram till dess full betalning sker, varvid dröjsmålsräntan ska uppgå till den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner under den aktuella tidsperioden, med tillägg av tre procentenheter, och iv)

skadestånd på grund av förlorad köpkraft, varvid denna ekonomiska skada provisoriskt beräknas uppgå till 30 000 euro per sökande,

- förplikta svaranden att till varje sökande betala 1 000 euro för den ideella skada dessa har lidit, och
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 8 maj 2013 — ZZ mot EESK

(Mål F-42/13)

(2013/C 207/105)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att säga upp sökandens anställningsavtal och om skadestånd för den ekonomiska och ideella skada han anser sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som EESK:s generalsekreterare i sin egenskap av myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal (nedan kallat anställningsorganet) fattade den 16 oktober 2012 om uppsägning av sökandens avtal,
- om så anses nödvändigt, ogiltigförklara anställningsorganets beslut av den 31 januari 2013 genom vilket uppsägningen av sökandens avtal bekräftades och anställningsorganets beslut av den 24 april 2013 genom vilket sökandens klagomål uttryckligen avslogs,
- tillerkänna sökanden ersättning för den ekonomiska skada som sökanden lidit,
- tillerkänna sökanden ett belopp i överensstämmelse med rätt och billighet på preliminärt 15 000 euro för den ideella skada som sökanden lidit,
- förplikta EESK att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 8 maj 2013 — a mot b

(Mål F-43/13)

(2013/C 207/106)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Dels ogiltigförklaring av de beslut som angetts på lönebeskeden för februari 2013 om fastställelse av den årliga justeringen av lönerna till 1,8 procent för år 2013 och ogiltigförklaring av senare lönebesked, dels talan om att förplikta institutionen att utge skadestånd för den materiella och ideella skada som påstås ha uppstått.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara de beslut som angetts på sökandenas lönebesked för februari 2013 om fastställelse av den årliga justeringen av lönerna till 1,8 procent för år 2013 och därmed ogiltigförklara besluten i senare lönebesked,
- i mån av behov ogiltigförklara de informationsnoter som svaranden riktade till klagandena den 5 februari 2013 och den 15 februari 2013,
- förplikta svaranden att, som ersättning för materiell skada, till var och en av sökandena, erlagga i) lönesaldot motsvarande tillämpningen av den årliga justeringen för år 2013, det vill säga en ökning med 1,8 procent för tiden mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2013, ii) lönesaldot motsvarande konsekvenserna av tillämpningen av den årliga justeringen med 1,8 procent för år 2013 på de lönebelopp som kommer att betalas ut från och med januari 2014, iii) dröjsmålsränta på lönesaldona fram till dess full betalning sker, räntesatsen ska beräknas på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner och som gäller under den aktuella tiden, ökad med tre procentenheter, och iv) skadestånd med anledning av förlust av köpkraft, den totala materiella skadan har provisoriskt uppskattats till 30 000 euro för varje sökanden,
- förplikta svaranden att till var och en av sökandena erlagga 1 000 euro som ersättning för ideell skada,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 8 maj 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-44/13)

(2013/C 207/107)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten C. Mourato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut avseende ersättning för ekonomisk skada som sökanden lidit på grund av en felaktig beräkning av tillägg för levnadsvillkor.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 25 januari 2013, vilket sökanden erhöll den 28 januari 2013, om delvis ogiltigförklaring av det beslut som PMO.1 fattade den 30 mars 2012, till den del beslutet begränsar sökandens begäran om ersättning för den ekonomiska skada som vederbörande lidit på grund av en felaktig beräkning av tillägget för levnadsvillkor, vilket sökanden har haft rätt till sedan den 22 september 2002, till den 1 mars 2007, samt till den del det i beslutet tas hänsyn till barnpension för sökandens dotter mellan den 1 mars 2007 och den 31 augusti 2008 vid beräkningen av nämnda ersättning,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 4 februari 2013, vilket sökanden erhöll den 5 februari 2013, samt sökandens lönebesked för februari månad 2013 när det gäller rättelsekoden RRV avseende en ersättning för ovan nämnda skada som fastställdes den 1 mars 2007, dock med bibehållande av lönebeskedets verkningar intill dess att ett nytt lönebesked har upprättats efter en korrekt tillämpning av artikel 10 i bilaga 10 till tjänsteföreskrifterna från den 31 december 2001 till den 22 september 2002,
- förplikta kommissionen att utge ett kompletterande provisoriskt belopp på 11 000 euro för tillägg för levnadsvillkor som sökanden gått miste om mellan den 22 september 2002 och den 31 december 2011, samt att betala ränta vilken ska beräknas på hela den skada som sökanden lidit mellan den 22 september 2002 och den 31 december 2011, beräknat utifrån respektive förfalldatum för nämnda tillägg intill den dag då de faktiskt betalas och beräknade på grundval av de av ECB fastställda räntesatserna för de huvudsakliga refinansieringstransaktioner som ägt rum under den aktuella perioden, ökat med två punkter, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 maj 2013 — ZZ m.fl. mot EIB

(Mål F-45/13)

(2013/C 207/108)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av besluten i lönebeskeden att tillämpa Europeiska investeringsbankens allmänna beslut om en löneökning på högst 2,3 procent för all personal och beslutet om fastställande av en meritvärderingstabell innebärande en löneförlust på 1–3 procent, och om förpliktande, till följd härav, för svaranden att betala löneskillnaden samt skadestånd.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara besluten att på sökandena tillämpa EIB:s styrelses beslut av den 18 december 2012 att fastställa en löneutveckling på högst 2,3 procent, EIB:s direktions beslut av den 29 januari 2013 om en meritvärderingstabell, vilken enligt sökandena innebär en löneförlust på 1–3 procent, de beslut som återfinns i lönebeskeden för april 2013 och i samma utsträckning ogiltigförklara alla beslut i de senare lönespecifikationerna samt ogiltigförklara, om så anses nödvändigt, den informationsskrivelse som svaranden sänt till sökandena den 5 februari 2013,
- förplikta svaranden att betala skillnaden i lön mellan den lön som följer av EIB:s styrelses beslut av den 18 december 2012 och EIB:s direktions beslut av den 29 januari 2013 och den som skulle ha följt av en tillämpning av meritvärderingstabellen "4-3-2-1-0" och tabellen för "unga anställda" "5-4-3-1-0", eller i andra hand, för de sökande som erhållit betyg A, den lön som skulle ha följt av en tillämpning av meritvärderingstabellen "3-2-1-0-0" och, för sökande som omfattas av tabellen för "unga anställda" den lön som skulle ha följt enligt tabellen för "unga anställda" "4-3-2-0-0", jämte dröjsmålsränta på mellanskillnaden från och med den 12 april 2013, och sedan den 12:e i varje månad till dess att full betalning sker, med ECB:s räntesats ökad med tre procentenheter,
- förplikta svaranden att betala skadestånd för den skada som sökandena har lidit på grund av förlorad köpkraft, en skada som, i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) preliminärt beräknas till 1,5 procent av varje sökandes månadslön, och
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 16 maj 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-46/13)

(2013/C 207/109)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om att inte bevilja sökandens ansökan om anställning som kontraktsanställd i tjänstegrupp II som meddelats av GD DEVCO, samt ersättning för sökandens ekonomiska skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som kommissionen meddelade i egenskap av tillsättningsmyndighet den 4 oktober 2012 om att inte anställa sökanden som kontraktsanställd i tjänstegrupp II,
- om nödvändigt, ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 7 februari 2013 om avslag på sökandens klagomål av den 19 oktober 2012,
- ersätta sökandens ekonomiska skada,
- bevilja sökanden 50 000 euro, en summa som fastställts i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) och provisoriskt, i ersättning för den ideella skada sökanden lidit, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 17 maj 2013 — ZZ mot Europeiska unionens råd

(Mål F-47/13)

(2013/C 207/110)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska unionens råd

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte medta sökanden i förteckningen över tjänstemän i tjänstegruppen AD som föreslogs för befordran år 2012.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara rådets generalsekretariats beslut nr 63/12 av den 20 juli 2012 angående förteckningen över tjänstemän som föreslogs för befordran år 2012 i vilken sökandens namn inte fanns med, samt tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 februari 2011,
- förplikta svaranden att utge skadestånd jämte dröjsmålsränta och kompensationsränta med 6,75 % för den ideella och materiella skada som lidits, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 21 maj 2013 — ZZ mot parlamentet

(Mål F-48/13)

(2013/C 207/111)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport för år 2011.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara sökandens betygsrapport för år 2011 i dess slutliga och ändrade lydelse enligt de beslut som fattades av tillsättningsmyndighet den 18 juli 2012 och den 29 januari 2013,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 29 januari 2013 om avslag på det klagomål som sökanden anfört med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 22 maj 2013 — ZZ mot Europeiska kommissionen

(Mål F-50/13)

(2013/C 207/112)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna B. Cambier och A. Paternostre)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut angående ansökan om kompletterande ersättning, som ingetts av sökanden med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna i syfte att erhålla full ersättning för de materiella och ideella skador sökanden säger sig ha lidit på grund av sin yrkessjukdom och de många felaktigheter som begåtts vid handläggningen av sökandens ansökan enligt artikel 73 i tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- Ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 augusti 2012 om ansökan om kompletterande ersättning i enlighet med allmänna rättsregler och relevanta artiklar i tjänsteföreskrifterna, som sökanden inkommit med den 18 april 2012 med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna.

- Ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 februari 2013 om avslag på den ansökan som sökanden inkommit med den 25 oktober 2012 med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna.
- Tillerkänna sökanden 1 798 650 euro i skadestånd för ekonomiska och ideella skador som sökanden lidit på grund av sin yrkessjukdom, vilka ska ersättas i sin helhet i enlighet med allmänna rättsregler, med avdrag för den ersättning som beviljats med stöd av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna, vilka kan komma att ändras av personaldomstolen inom ramen för målet F-142/12 som för närvarande är under handläggning.
- Tillerkänna sökanden 145 850 euro i skadestånd för den ideella skada som uppkommit på grund av kommissionens misstag i sökandens ärende.
- Tillerkänna sökanden ersättning för rättegångskostnader och andra uppkomna kostnader, jämte dröjsmålsränta och alla andra räntor som personaldomstolen finner rättvisa och skäliga, räknat från december 2004, den tidpunkt då de skador som sökanden lidit hade kunnat uppskattas och ersättas.
- Förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 31 maj 2013 — ZZ mot EESK

(Mål F-54/13)

(2013/C 207/113)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Gilllerme)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande om ogiltigförklaring av EESK:s beslut att avslå en begäran som sökanden framställt med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna i syfte att erhålla ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit på grund av påstådd överdriven administrativ nitiskhet eller administrativ mobbning.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som generalsekreteraren vid EESK fattade den 3 oktober 2012, vilket bekräftades den 24 oktober 2012 efter sökandens begäran om omprövning, till den del generalsekreteraren däri avlog sökandens ansökan av den 5 juni 2012 om adekvat och rimlig ersättning för ideell skada, skada för sökandens anseende och hälsa och skada för sökandens karriär som vederbörande har lidit,
- bevilja sökanden ersättning för den ideella skada och den skada för hans anseende och hälsa som han lidit och som med förbehåll för höjning eller sänkning under förfarandet uppskattats till 12 000 euro,
- bevilja sökanden ersättning för den skada som vederbörande lidit med avseende på sin karriär på grund av försenad befordringsgång, till följd av då pågående utredningar och förfaranden, i form av en korrigerig av sökandens karriär genomuppflyttning i lönegrad AST 5, med förbehåll för den utveckling som skett under förfarandet och, i andra hand, adekvat ersättning som uppskattats till 41 403,09 euro, med förbehåll för höjningar under förfarandet, samt
- förplikta EESK att ersätta rättegångskostnaderna.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV